

II

		பக்கம்.
கூ தேபு.	...	சச—சரு
ச வாயு.	....	சரு—சக
ரு ஆகாயம்	..	சஅ சக
காலம்.	...	....சக—ரு0
எ திக்கு	...	ரு0
அ ஆன்மா	....	... ரு0
கூ மரம்.	..	ரு0 ருக
குணம்.	....	.. ருக
க உருவம்.	..	ருக
உ இரசம்.	..	..ருக ருஉ
கந்தம்.	..	ருஉ
ச பரிசம்.	...	ருஉ.
ரு சங்கியை.	....	ருஉ—ருங
கூ பரிமாணம்	.	ருங
எ வேறுதல்	....	ருங
அ ஸசோரகம்	..ருங	ருச
கூ விபாகம்	.	ருச
க0 பரத்துவம்.	....	ருச
கக அபரத்துவம்		ருச—ருரு
கஉ குருத்துவம்	.	ருரு
கங திரவத்துவம்.		ருரு
கச சிநேகம்	.	ரு
கரு சத்தம்	..	ரு—ருஅ
கக புத்தி	.	ருஅ
கஎ சுகம்	..	.... ருஅ
கஅ துக்கம்	....	ருஅ
கக இராகம்	.	ருஅ

III

		பக்	ம்
உ0 துவேஷம்	....	ரு	அ
உக பிரயத்தினம்	...	ரு	அ
உ௦ தருமம்.	...	ரு	அ
உ௩ அதருமம்...	...	ரு	அ
உச சம்ஸ்காரம்	..	ரு	க
க வேகம்	..	..	
உ பாவநை	...		
௩ திதித்தாபகம்	...		
௩ கருமம்	...	ரு	
எழுதல்	...	ரு	
உ விழுதல்.	...	ரு	க — 0
௩ முடக்கல்	.	கூ	0
ச நீப் ல்	..	கூ	0
ரு நடத்தல்	..	கூ	0
ச சாமாநியம்	....	கூ	0
க பரம்	....	...	0
உ அபரம்		0	கூ
ரு சேடம்.	....	...	கூ
கூ சமவாயம்		கூ	கூ
அபாவம்	....	கூ	கூ
5 புத்தி	....	கூ	கூ
க அநுபவம்	....	...	கூ
க மெ மை	....		
உ பெய் ம.	....	...	
உ நினைவு	....		
மெய்மை			
உ பெய்மை	....		

IV

பக்கம்

6 மநம்.	....	...	சூச
7 பிரவிருத்தி.	....	....	சூச
க தருமம்.	....	....	சூச
உ அதருமம்.	....	....	சூச
8 தோடம்	....	....	சூச
க காமம்.	..	....	சூச
உ வெகுளி.....	....	....	சூச
ங மயக்கம்	....	....	சூச
9 பிரேத்தியபாவம்.	....	....	சூச
10 பலம்.	...	....	சூரு
11 துக்கம்.			சூரு
12 அபவர்க்கம்.	....	சூரு	சூச
ங வது சமுசபம்.		சூச	சூஎ
ச வது பிரபோசநம்.			சூஎ
ருவது திட்டாந்தம்			சூஎ
1 ஒத்ததருமிதிட்டாந்தம்....			சூஎ
2 வைதருமிதிட்டாந்தம்			சூஎ
ங வது சித்தாந்தம்.			சூஎ
1 சர்வதந்திரம்	....	....	சூஎ
2 பிரதிதந்திரம்.	....	....	சூஎ
3 அதிகரணம்	....	....	சூஎ
4 உ ம்பாடு.	....	சூஎ	சூஅ
எ வது அவபவம்.			சூஅ
1 பிரதிஞ்ஞம்	....	....	சூஅ
2 எது	....		சூஅ

3 உதாரணம்	....	சூஅ
4 உபநயம்.	...	சூஅ
5 நிகமநம்.	....	.... சூஅ
அவது தருக்கம்.	சூஅ	சூ
குவது நிண்ணபம்.		சூசூ
௦ வது வாதம்.		சூசூ
குவது சற்பம்.	சூசூ	எ௦
கஉவது வித டை		எ௦
கஙவது ஏத்துவாபாசம்.		எ௦
1 அசித்தம்.	....	எ௦ எக
க ஆசிரயாசித்தம்	...	எக எஉ
2 சொருபாசித்தம்		எஉ
க விசேடனாசித்தம்	..	எஉ எங
உ விசேடியாசித்தம்	....	எங
ங அசமர்த்தவிசே னாசித்தம்		எங
ச அசமர்த்தவிசேடியாசித்தம்.	எங-எச	
ங வியாப்பியத்துவாசித்தம்.	....	எ
க சாத்தியத்துடனேயுடனிக		
முச்சியில்லாதது	..	எச
உ சோபாதி சம்பந்தி	எச	எரு
1 விருத்தம்	....	..எரு எசு
2 அநைகாந்திகம்	....	எசு
க சாதாரண அநகாந்தி ம்		
உ அசாதாரண அநை ராந்திகம்		
௦ பிரகரணசமம்	....	.... எஎ
4 காலாத்தியயாபதிட்டம்		எஎ எஅ

VI

சுவது சலம்.	பக்கம்.
கடுவது சாதி.	எக
1 உற்கருஷம்	எக
9 அப ருஷம்	.. ..
சுவது நீக்கிரகததநம்.	அ0

தாக்கபாஷை

நியாயநூற்பிரவேசஞ் சுருங்கிய கேள்வியினு
லடைதலை மடியனாயும் வாஞ்சிக்கின்ற பாலனெவ
ன் அவனுக்கு புத்திபற்றித் தர்க்கபாஷையை, யா
ன் சுருக்கி விளக்குகின்றேன்.

பிரமாணம், பிரமேயம், சம்சயம், பிரயோசனம்,
திட்டாந்தம், சித்தாந்தம், அவயவம், தருக்கம், நி
ண்ணயம், வாதம், சற்பம், விதண்டை, ஏத்துவா
பாசம், சலம், சாதி, நிக்கிரகத்தரநங்களைத் தத்து
வஞ்ஞாத்தால் உயர்ச்சிறப்படைப.*

* உயர்ச்சிறப்படைதலென்பது வீடடைதல் பிர
மாணதிகளுடைய மெய்ம்மையறிவினான் மித்தியா
ஞானமாகிய பொய்ம்மையறிவகலும்-அஃதகல, அ
துகாரணமாகப் பிறக்குங் காம வெருளி மயக்கங்
களாகிய தோஷமகலும்-அஃதகல, அதன் காரிய
மாகப் பிறக்கும் புண்ணியபாவங்களாகிய பிரகிரு
த்தியகலும்-அஃதகல, அதன் காரியமாகிய பிறப்ப
கலும் அஃதகலுங்கால் அதனோடுநிகழ்ந் துக்கம
கலும்-அத் துக்கத்தினது ஒழிவே நிச்சிரேயசமெ
ன்றும் அபவர்க்கமென்றுஞ்சொல்லப்படுகிற மோ
ட்சம் என்னுங் கௌதமர் கருத்தைச் சார்ந்தவரா
ய் நமது தார்க்கீகர் பிரமாணதிபதினாறு பதார்த்த
ங்கள் துண்மையறிவால்வீடடைதலுளதாமென்று
கூறினரெனக்கொள்க தர்க்கம் வழுவறக் கற்று,
அதன் பிரமாணங்களைத் துணைக்கொள்வானொரு
வன், ஆராயுங்கால் மெய்யிதுபொய்யிதுவென்றறி

உத்தே ⁰ இது நியாயத்தினது முதற்குத்தி
இலக்கணப் பரீட்சை. ரம். இதன்பொருள், பிரமாண முத
ற் பதினாறுபொருள் துண்மையறிவா
ல் லீட்டைத் தலுளதாமென்பது

எவ்வளவும் பிரமாணமுதலியவற்றி னுத்தேச இ
லக்கண பரீட்சை பண்ணப்படாது, அவ்வளவு மவ
ற்றினுண்மையறிவுண்டாகாது எ ன் னனம்? பாஷிய
காரர் கூறினார் அங்ஙனம் இந்நூலது பிரவிருத்தி
உத்தேசமும், இலக்கணமும், பரீட்சையுமென மூ
ன்றுவகைத்து

-த்தேசமாவது பெயர்மாத்திரையாற் பொருளை
ச் சொல்வது அதுவு மிச்சுத்திரத்தானே பெறப்
படும்

இலக்கணமாவது சிறப்பியல்பு எங்ஙனமெனி
ன், ஆவிற்குத் தாடி முதலிய உடைமை.

இலக்கியத்திற்கிலக்கணம் பொருந்துமோ பொ
ருந்தாதோவேன் றுராய்தல் பரீட்சை

ஆதலின் இவ்விலக்கண பரீட்சைகள் பிரமா

வான் கடவுள் அருளியவேதம்யாது, கையர் இ
யற்றியநூல் யாதெனறறிவான் ஒன்றேனும்பொ
ய்ம்மைமொழிபுகலு மாகமமானது மற்றெப்பரிசி
னுஞ் சாமர்த்தியகாரியமாயினுந் திவ்விய யோக்கிய
முடையத னு, மனுடசிருட்டியாதல் வேண்டுமெ
ன்றறிவான் இவ்வகைபுரிதலறம் இவ்வ கபுரித
ல் மறம் என்றறிவான்; ஆதலால், தர்க்க வித்தியை
லீட்டைதற்கு வழியாகுமென ஒருபடித்தா எ
றும் கொள்ளற்பாற்று

ஊதிகளுடைய உண்மையறிவின்பொருட்டவசியம் வேண்டின. அவற்றுள்ளு முதற்கணுத்தேசித்த பிரமாணத்திற்கிலக்கண முறையே கூறப்படும்.

க பிரமாணம்.

பிரமைக்குக் கரணம் பிரமாணம் இதில் பிரமாண மிலக்கிபம், பிரமாகரணத்தன்மை யிலக்கணம்.

அற்றாபிற், பிரமாணம் பிரமைக்குக் கரணமாயினதற்குப் பலங் கூறல்வேண்டும்; கரணத்திற்குப் பலமுடைமை நியமமாதலின் அஃதொக்கும்; அதற்குப் பிரமையே பலம் பலமாவது சாதித்தல் துணித்தற் கருவியாகிய நவியத்திற்குத் துணித்தலே பலம்

பிரமாணத்திற்குக் கரணமாகக் கூறப்பட பிரமை.

ட்ட பிரமையாவது யாது? யதார்த்த அதுபவம் பிரமை; யதார்த்தமென்றது அயதார்த்தமாகிய ஐயத்திரிவு தருக்க உணர்வுகட்கு விலக்கு. அதுபவம் என்றது*ஸ்மிருதிக்கு விலக்கு. அது ஸ்மிருதிக்கு வேறுகிய உணர்வு

கரணமாவதுயாது? சாதகதமங் கரணம்

ர ம. உயர்ந்த சாதகஞ்சாதகதமம் உயர்ந்த காரணமென்பதேயிதன்பொருள். சாதகங்காரணம் என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.

ரண . காரணமாவதியாதெனிற்கூறுதும் நியதமாய்ப்பிறிதொன்றற் ரதலின்றிக் காரியத்திற்கு முன்னிற்றலுடையது யாது அது காரணம்; ஆடைக்கு துாடா முதலியன போல்வ ஆ

*ஸ்மிருதி-நினைவு

டை தோன்றுழித் தன்னியல்பின்வந்த கழுதை மு
தலியவற்றிற்கு முன்னிற்றலுண்டேயாயினும், அது
நியமமன்று. நூலுந்விற்கு நியதமாய் முன்னிற்ற
லுண்டேயெனின், அது பிறிதொன்றற்காகும்; ஆ
டையுருத் தோற்றத்தமைதலின். ஆடையைக்குறித்
துங் காரணமெனிற் ற்பறை பெருகும். ஆதலிற்
பிற்தொன்றற்காகாமையாய் நியதமாய் முன்னிற்
பதன் றன்மை காரணத்தன்மை. பிறிதொன்றற்கா
காது நியதமாய்ப் பின்னிற்பதன் றன்மை காரியக்
தன்மை.

ஒருவன், காரியத்தாலே தொடரப்பட்ட அந்து
வய நியதிரேகி காரணமென்றான். அது பொருந்
தாது; நித்தியவிபுவாய வான் முதலியவற்றிற்குக்
காலத்தானு மிடத்தானும் வியதிரேகமின்மையிற்
காரணமன் மைவரவேண்டுதலின்.

காரணமுஞ் சமவாயி, அசமவா
மவாயி ரு யி, நிமித்தமெ னுங் கூறுபாட்
டான்மூவகைப்படும். அவற்றுள்,
எதன்கட் சமவேதித்துக் காரியந்தோன்றும், அது
சமவாய்காரணம் எங்ஙனம்? நூல்க ளாடைக்குச்
சமவாயிகாரணம் நூலின்கண்ணே யாடைசமவே
தித்துத் தோன்றும் நாடாமுதலியவற்றினில்லை.

அற்றாயின், ஆடைக்கு நூலோடும் நாடாமுதலி
யவற்றோடுஞ் சம்பந்தமுளதாக, நூலின்கண்ணே
யாடை சமவேதித்துத் தோன்றும்—நாடா முதலி
யவற்றின்கணில்லையென்பதெங்ஙனம்? அஃதெந்
க்கும்; ஆச்சம்பந்தம், சையோகமுஞ் சமவாயமு

மென இருவகைப்படும். அவற்றுள், நீக்கமின்றியி
ருப்பவற்றின் சம்பந்தம், சமவாயம்; ஏனையவற்றது
சையோகமே. நீக்கமின்றியிருப்பனயாவை? எவற்று
ளொன்று நசியாததாய் மற்றொன்றைப் பற்றியே
நிற்கும், அவை நீக்கமின்றியிருப்பன. எங்ஙனம்?
அவயவாவயவிகள், குணகுணிகள், வினைவினையது
ள், சாதவியத்திகள், விசேட நீத்தியத் திரவியங்க
ளென்பனவே. அவயவி முதலியன முறையே கெ
டாதனவாய் அவயவ முதலியவற்றைப் பற்றியே
நிற்கும்; கெடுமவத்தையிற் பற்றாமையே நிற்கும்
எங்ஙனம்? நூலதுகேட்டின் ஆடையும் *ஆசிரயத்
ததுகேட்டிற் குணமும். கெடுதற்றன்மையானது
கெடுதற்காரணக் கூட்டங்கூடுதல். நூலாடைகளு
ம் அவயவாவயவிகளாதலின், அவற்றது சம்பந்தஞ்
சமவாயம்; நீக்கமின்றியிருத்தலின். நாடா ஆடை
கட்காயிற் சமவாயமின்று; நீக்கமின்றியிருத்தலி
ன்மையின், நாடா ஆடைபைப்பற்றி நின்றலும் இ
ன்று. ஆடை நாடாவைப்பற்றி நின்றலும் இன்று.
ஆதலின் அவற்றது சம்பந்தஞ் சையோகமே.
ஆதலின், இங்ஙன மாடை நூலிற் சமவேதம், எத
னகட்சமவேதித்துக் காரியந்தோன்றும், அது சம
வாயிகாரணம், ஆதலின், நூல்களே யாடைக்குச் ச
மவாயிகாரணம்; நாடாமுதலியன அல்ல ஆடையுந்
தற்புணருருவமுதலியவற்றிற்குச் சமவாயிகாரண
ம். இங்ஙன மட்பிண்ட முங் குடத்திற்குச் சமவாயி
காரணம். குடமுந் தற்புணருருவமுதலியவற்றிற்
குச் சமவாயிகாரணம்.

அற்றாயின், எப்பொழுது குடமுதலியன தோ
றும் அப்பொழுதே தற்புணருருவமுதலியனவுந்
தோன்றும் ஆதலின் ஒருகாலத்திற் றேன்றின
ஆதலிற் குணகுணிகட் கிடவலக்கோடுபோலக்
காரிய காரணத்தன்மையேயில்லை முற்பிற்பாடின
மையின் ஆதலிற் குடந் தற்புணருருவமுதலியவ
ற்றிற்குச் சமவாயிகாரணமன்று சமவாயிகாரண
ங் காரணவிசேடமாதலின் எனிற் கூறுதும்.

குணகுணிகட் கொருகாலேத் தோற்றமின்று. ஆ
யின், திரவியங் குணமிலியாயே முற்றேன்றும்; பின்
அதிற் சமவேதித்துக் குணங்கடோன்றும். ஒருகா
லேத்தோற்றமாயிற் குணகுணிகட்கு, ஒரு காரணக்
கூட்டத்தனவாதலில் வேறுபாடில்லாதல் வேண்டு
ம்; காரியவேறுபாடு காரணவேறுபாட்டி னியதமாத
லின் ஆதலின் முற்கணத்திற்குணமிலியேயாய குட
ங் குணங்கட்கு முன்னிற்பது. திரவியங் குணங் க
ட்குச் சமவாயிகாரணமாம் அப்பொழுது காரண
வேறுபாடுமுண்டு. குடங் குடத்தைக் குறித்துக்
காரணமன்ற; ஒன்றற்கே முற்பிற்பாடின மயின்
குடந் தானே தன்னைக்குறித்து முன்னிற்பதும் பி
' னிற்பதுமில்லை. தன் குணங்களைக்குறித்து முன்
னின்றலின், திரவியங் குணங்கட்குச் சமவாயி ரா
ணமாம்

அற்றாயின், இங்ஙனமாயின் குட முற்கணத்திற்
ட்புலமின்மையாதல்வேண்டும் அருவத்திரவியத்
துவமாதலில்; காற்றுப்போல எத்திரவியம் பரிதா
உற்பூதவுருவமுடையது, அத்திரவியங் ட்புலப்ப
டுவது; திரவியமன்மையுமாதல்வேண்டும்; குணத்

திற்கிடனாதற்றன்மையின்மையின் குணத்திற்கிட
 னாவது திரவியமென்பது திரவிய இலக்கணம் அ
 ட்டொக்கும்; மிகவு நுண்ணிய குடும் முதற்கணத்
 திற்கட்டிலனாற் கிரகிக்கப்படாதாயிற் அப்பொழு
 து நமக்கிடைபூறியாது? ஆதலின் முன்னர்க் கு
 ணமிலியாயே குடந் தோன்றுமென்னும் இது து
 ணிவு. இரண்டு முதலிய கணங்களிற் கட்டிலனாற்
 ரகிக்கப்படும். முற்கணத்திற் குணத்திற்கிடனாதற்
 றன்மையின்மையிற்றிரவியமன்மையாதலில்லை; சம
 வாயிகாரணந் திரவியமென்னுந் திரவிய லக்கணப்
 பொருத்தத்தால் போக்கியதையாற் குணத்திற்கிட
 னுமாதலின் *

* நமது தார்க்கீகர் கடுந் திடரினு நுழைந்து உ
 ண்மறைந்துகிடக்குந் திரவியங்களைக் கவருகிற நிபு
 ணமுந் தீர் சணமுமுடையவனேனுஞ் சிறுபான் ம
 வழுவுவது நூதநமன்று முன்னர்க் குணமிலியா
 யே திரவியந் தோன்றும், அதினின்று குணந்தோ
 றுமென் னுமிது நமக்குத் துணிவன்று இவ்வா
 சிரியர் தாமே சொல்லுகிறபடி திரவியமென்பது
 குணத்திற்கிடனாதலென்னு மிலக்கணமுடையது,
 குணத்திற்கிடனாவதாந் தன் ம முற்கணத்தினில
 தாயின் அக்கணத்தில் அதைத் திரவியமென்று
 கொள்வதெவ்வன்?

திரவியமென்ப துளதாயதொன்று. உளதென்
 று சொல்லற்பாலது யாதாயது, அதுஅது யாதே
 னுமோர் தன்மையினுளதாகவேண்டும் தன்மையி
 னறியும் திரவியமுளதாமென்பது அநர்த்தக வாக்
 கியமாம் எங்ஙனமெனின் திரவியமீண்டுளதென
 வே, அத்திரவியம் பெரியதேனுஞ் சிறியதேனும்,

அசமவாயி யாது சமவாயிகாரணத் தணுகியிருப்
காரணம் பதுந் துணிர்த் காரணத்தன்மை யுடை
யதுமாயிருப்பது, அஃதசமவாயிகாரண
மென்று கூறப்படும். எங்ஙனம்? ஆடைக்கு நூலி
யைப் சமவாயிகாரணம்; நூலியைப்பாகிப் குண மா
டைச் சமவாயிகாரணமும் குணியுமாகிய நூல்களி
லே சமவேதித்திருத்தலின், சமவாயிகாரணத்தணி
த்தாயிருத்தலின் பிறிதொன்றிற்காகாமையு நிபதி
யுமாகிய முன்னிற்றற்றன்மையால் ஆடையைக்குறி
த்துங் காரணமாதலின். இங்ஙனம், நூலுருவமு
மடையை யடைந்த உருவிற் கசமவாயிகாரணம்.

அற்றாயின், ஆடையுருவிற் காடை சமவாயிகார
ணம்; ஆதலின், தன்னையடைந்தேயிருக்கின்ற ஒரு
தருமத்திற் காடையுருவைக்குறித் தசமவாயிகார
ணத்தன்மை கூறந்தகும்; சமவாயிகாரணத்தணித்
தாயிருத்தலின்: நூலுருவிற்குத் தகுதியன்று, அத
ற்குச் சமவாயிகாரணத் தணித்தாயிருத்த லின்மை
யின்; இங்ஙனமன்று; சமவாயிகாரணத்தின் சமவா

ஆனதாக, அணுத்துணையே னும் மேருத்துணையே
னும் ஓரிடத்தைக்கதுவவேண்டுமே அப்பொருள்
கண்ணுக்குத் தோன்றுவதாயின், உருவத்தன்மை
யுடையதாயும், தோன்றுதாயின் அருவத்தன்மையு
டையதாயும் இருக்கவேண்டுமே; இவைபோல்வன
வற்றால் திரவியமுளதென்றறியுங்கால் அஃது இ
ன்ன இன்ன பரிசாய் இருக்கின்றதென்றறியும் அ
றிவுவிடயமே தன்மை. இத்தன்மையே குணம்
ஆதலால் குணமென்பது, தானே திரவியமாகாது,
தான் திரவியக்கிணியு பிறிதொன்றாகாதாய்த்

நிகாரணத் தணித்தாயிருத்தலும் பரம்பரையாய்ச்
சமவாயிகாரணத்தணித்தாயிருத்தலின்

பாடுதொன்று சமவாயிகாரணமு
நிமித்தகாரணம். ம் அசமவாயிகாரணமுமன்றாய் மற்
றுந் காரணமாம், அது நிமித்தகா
ரணமென்று கூறப்படும். எங்ஙனம்? நாடாழுதலியன
ஆடைக்கு நிமித்தகாரணம்.

இக் காரணங்கண்மூன்று முளபொருளுக்கே.
தில்லொரு காயின, நிமித்தகாரணமாத்திரம்; அத
ற்கோரிடத்துஞ் சாஸ்யமின்மையின், சமவாயமு

திரவியத்தைக் கிரகிக்குன்றவரது உள்ளத்தேயுத்தி
யினற்பகுக்கப்பட்டுப் பிறர்க்குபயோகமாகற்பொ
ருட்டுப் பெயர்ப்பிறது கொடுக்கப்பட்டுக் கிடக்கும்
மனோசி ட்டியென்றுகொள்க.

குணமென்பதை மனோசிநு டியர்க்குக் கொண்டு,
மரத்தின்கண்ணே கீ ர்த குணத்திற்குத் திரவியத்
தின்கண்ணே சமவாயந் தோன்றிற்று. ஆதலால்
திரவியந் தோன்றுங்காற் குணந் தோன்றியதில்லை
பென்று சொல்லின் ஒருவாறு பொருந்தும். எங்
ஙனமெனின் ஈடமென்பது தோன்றியபின், அதி
னுரவங் குடத்தினின்று மெழுந்து கட்டுபொறியினி
கழ்ந்த கசிகர்களாற் கிரதிக்கப்படுவதாதலின் அக்க
திரச் சொருபமாகிய உருவமே குடத்தின் குணமா
கக் காண்கின்றவனுடைய உள்ளத்திற் கொள்க
டப்பதால், அக்குணம் குடத்தின் சமவேதமென்று
ம் அதற்குக் குடந் சமவாயமென்றும் குடந் தோ
ன்றியபோது குணந்தோன்றவில்லை யென்றும் சொ
ல்வதமையும். ஆயினும், இவ்வாசிரிய ரிக்கருத்து
ப்பற்றிக்கூறின ரென்று நாம் சொல்லவொல்லோம்.

வெபொருளிரண்டின் றருமமாதலின், இக் காரணங்
கண் மூன்றினுள் பாதாயினு மெவ்வாற்றினு முய
ருமாயின், அதுவே கரணம்.

ஆதலின் பிரமைக்குக்கரணம் பிரமாணமென் னு
மிவ்விலக்கணங் துணியப்படும்.

உணரப்படாத பொருளின் துணர்வு பிரமாண
மென்பது பிரமாண இலக்கணமெனின் அஃதெ
யு; ஒரு குடத்தின்கண்ணே குடமிது குடமிதுவெ
ன்னுணரப்பட்ட தை யுணருந் தாரைகொளுனர்வு
கி' கப்பிராமாணபம் வரவேண்டுதலின், வேறுவே
றுயிய கணவிசேடத்தோடு கூடிய பொருட் கவர்ச்சி
யா னுணரப்படாத பொருளின் துணர்தற்றன்மை
யுண்டென்பதன்று; காட்டியானுண்ணிய கால வே
றுபாட்டினது தெரியாமையின், வேறுபாடு தெரி
யின் கிரியைமுதற் சையோகமீறிய நான்கிற்கும் ஒ
ருமை யசிமான மின்றாதல் வேண்டும். பிரமாதாரு
ப்பிரமேய முதலிய பல காரணங்கள் பிரமைக்குள்.
இவையெல்லாங் கரணமோ அல்லதல்லவோ கூறு
தும், பிரமாதாவும் பிரமேயமு மிருப்பினும் பிர
மை பிறவாமையினானும் இந்திரியார்த்த சையோ
ரதி யுண்டாயின் விரைவினாற் பிரமை பிறத்தலின
னும், இந்திரியார்த்த சையோகாதியே கரணம். சா
தகத்தன்மை விசேஷமீன்றுயினும் இவ்வுயர்ச்சியா
னே யிதற்குப் பிரமாதா முதலியவற்றினின்று மதி
சபமாதலின், உயர்ந்த காரணங் கரணமென்று கூற
ப்பட்டது இந்திரியார்த்த சையோகாதியே பிர
மைக்குக் கரணமாதலிற் பிரமாணம்; பிரமாதா மு
தலியன அல்ல, அப்பிரமாணங்களுங்கு,

உங்ஙன நியாயதூதீரம் பிரத்தியட்ச அனுமாந உப
மாந சப்தநீகன் பிரமாணங்கள்.

1. பிரத்தியட்சம்.

காட்சியாவது யாது? சாட்சாற்காரிப் பிரமைக்
குக் கரணம் பிரத்தியட்சம். யா திந்திரியத்தாற்
ரோன்றும், அது, சாட்சாற்காரிப்பிரமை. அஃதுரு
சவிகற்ப நிருவிகற்பக் கூறுபாட்டால், இருவகைப்
படும். அதற்குக் கரணமுவகை; ஒரிடத் திந்திரியம்,
ஒரிடத்துப் பொருளின்திரியக் கூட்டம், ஒரிடத்து
ஞாநம்.

எவ்விடத் திந்திரியங் கரணம்? எப்போது நிரு
விகற்ப வுழுவப் பிரமை பலமாம், அப்போ திந்திரி
யங் கரணம். அவ்வாறே உயிர் மனத்தோடு கூடும்;
மன மிந்திரியத்தோடு; இந்திரியம் பொருளோடு;
இந்திரியங்கட் கடைந்ததை விளக்குந்தன்மைநிப
மமாதலின். ஆதலிற் பொருளோடு கூடிய இந்திரி
யத்தாற் பெயர் சாதி முத லியைபில்லாத பொரு
ண்மாத்திர மகப்படுக்கு நிருவிகற்ப ஞாநந் தோன்
றும். அந்த ஞாநத்திற் கிந்திரியங் கரணம் துணி
த்தற்கு நவியம் போல; இந்திரியார்த்தக் கூட்டம்
வாந்தர வியாபாரம். துணித்தற்கு விவியாகிய நவிய
த்திற்கு மரத்தோடு கூட்டம் போல; நிருவிகற்ப
ஞாநம் பலம்; நவியத்திற்குத் துணித்தல் போல.

எவ்விடத்துப் பொருளின்திரியக் கூட்டங் கரண
ம்? எப்போது, நிருவிகற்பத்தின் பின்னர் பெயர்
சாதி முத லியைபுள்ள, சாத்தனிவன், பார்ப்பானி
வன், கரியனிவன் என்னும் விசேடண விசேடியத்
தன்மை அகப்படுக்குஞ் சவிகற்ப ஞாநந் தோன்று

ம், அப்போது பொருளின்திரியக் கூட்டங் கரணம்; நிருவிகற்பமே, அவாந்தர வியாபாரம், சவிகற்ப ஞாநம்பலம்

எவ்விடத்து ஞாநங் கரணம்? எப்போது, கூறப் பட்ட சவி ர்பத்தின் பின்னர் வேறுப்பு புத்தி விழைவுபேட்சைகடோன்றும், அப்போது நிருவிகற்ப ஞாநங் கரணம்; சவிகற்ப மவாந்தர வியாபாரம்; வேறுப்பு முதலிய புத்திகள் பலம்

சவிகற்பமுதலியவற்றிற்கு மந்திரியமே கரண மென்பாருமுள்

நடுவு ந்தோன்றியனவாகிய சந்நிகர்ஷ முதலியன எவ்வளவோ அவையனைத்தும் அவாந்தர வியாபாரம்.

பொருளின்திரியங்களுடைய சாட் டுவுகைச் சாற்காரிப் பிரமைக்கு எதுவாகிய ச க்நி ர்ஷம் ந்நிகர்ஷம்* யாது, அஃத றுவகையே. அவை சையோகம், சயுத்தசமவாயம், சையுத்த சமவேதசமவாயம், சமவாயம், சமவேதசமவாய ம், விசேடண விசேடிய பாவபென்பனவே

எப்போது சையோக சந்நிகர்ஷம்? எப்போது க ண்ணற் குடமிதுவென்று குடவிடயஞாநந் தோ ள்ளும், அப்போது கண்ணின்திரியம், குடம் பொரு ள், அவற்றது சந்நிகர்ஷஞ் சையோகமே; நீக்கமின் பியிருத்தலின்மையின் இங்ஙன மநமென்னு மகவி யதிரியத்தால், எப்போ தான்மவிட ய ஞாந நானெ ன்று தோன்றும். அப்போது மநந்ந்திரியம்; ஆன்

மா பொருள்; அவற்றது சந்திகர்ஷஞ் சையோகமே

எப்போது சையுத்தசமவாய சந்திகர்ஷம்? எப்போது கண்டமுதலியவற்றாற் குடமடையுருவமுதலியவை, குடத்தின்கணிலவுருவமுண்டென்று கிரகிக்கப்படும், அப்போது கண்ணிந்திரியம்; குடமடையுருவமுதலியவை பொருள்; அவற்றினது சந்திகர்ஷஞ் சையுத்தசமவாயமே. கண்ணோடு சயுத்தமான குடத்தில், உருவிற்குச் சமவாயமாதலி. இங்ஙனம் மந்தத்தால் ஆன்ம சமவேதமாகிய இன்பமுதலியவை கிரகிக்கப்படும்போது மிச் சந்திகர்ஷமே குடமடைபரிமாணமுதலியவற்றின் கிரகிப்பி னுன்குவகைச் சந்திகர்ஷமு மிக்ககாரணமென்று வேண்டப்படும்; சையுத்தசமவாய முண்டாயினும், அஃதில்லாதபோது, சேய்மைக்கட பரிமாண மு, லியன கிரகிக்கப்படாமைமயின். நான்குவகைச் சந்திகர்ஷமெங்ஙனம்? அஃது: இந்திரிய வவயவங்களோடு பொருளவயவங்கட்கு, இந்திரிய வவயவங்களோடு பொருளவயவங்கட்கு இந்திரிய வவயவங்களோடு பொருளவயவங்கட்கு, இந்திரிய வவயவங்களோடு பொருளவயவங்கட்காய சந்திகர்ஷங்கள்

எப்போது சையுத்தசமவேத சமவாய சந்திகர்ஷம்? எப்போது கண்முதலியவற்றாற் குடவுருவின் சமவேதமான உருவத்தன்மைமுதலிய சாமாநிய ஞானங் கவரப்படும், அப்போது கண்ணிந்திரியம்; உருவத்தன்மை முதலிய சாமாநியம் பொருள். அவற்றது சந்திகர்ஷஞ் சையுத்தசமவேத சமவாயமே. எங்ஙனம்? கண்ணோடு சையுத்தமான குடத்திலு

ருவஞ் சமவேதம்' அதன்கண், உருவத்தன்மைக்குச் சமவாயமாதலின்.

எப்போது சமவாயசந்நிகர்ஷம்? எப்போது செவியுலனால் இது ககாரமென்றோசை கிரகிக்கப்படுமும், அப்போது செவி, இந்திரியம்; ஓசை பொருள்; அவற்றினது சந்நிகர்ஷஞ் சமவாயமே; செவிக்கு வான்வடிவமுண்மையின், ஓசைக்கு வான்குணத்தன்மையுண்மையின், குணகுணிகட்குச் சமவாயமாதலின்.

எப்போது சமவேதசமவாய சந்நிகர்ஷம்? எப்போது செவியிற் சமவேதமான ஓசையில் ஓசைத்தன்மை முதலிய சாமாநியஞ் சுரோத்திரத்தாற் கவரப்படும், அப்போது செவி இந்திரியம்; ஓசைத்தன்மைமுதலிய சாமாநியம், 'பொருள்' அவற்றினது சந்நிகர்ஷஞ் சமவேதசமவாயம்; செவியிற் சமவேதமான ஓசையில் ஓசைத்தன்மைக்குச் சமவாயமாதலின்.

எப்போது விசேடண விசேடிய பாவப் பொருளின்திரியச் சந்நிகர்ஷம்? எப்போது கண்ணோடுசையுத்தமான நிலத்திற் குடமில்லென்று குடமுதலியவற்றின்மை கிரகிக்கப்படும் அப்போது கண்ணோடு சையுத்தமான நிலத்திற்குக் குடமுதலியவற்றின்மை விசேடியம் குடமில்லது நிலமென்னுமிடத்துக் கண்ணோடு கூடிய நிலத்திற் குடமுதலியவற்றின்மை விசேடணம், எப்போது மந்தோடுசையுத்தான ஆன்மாவின் என்னிடத்தின்பயில்லென்று சுகமுதலியவற்றின்மை கிரகிக்கப்படும், அப்போது மந்தோடு சையுத்தமான ஆன்மாவைக்

கின்பமுதலியவற்றின்மை விசேடியம். இன்பம்வே
னென்னுமிடத் தின்பமின்மை விசேடணம் எப்
போது செவியிற் சமவேதமான ககாரத்திற் சகார
த்தன்மையில்லென்று கிரகிக்கப்படும், அப்போது
செவியிற் சமவேதமான ககாரத்திற்குச் சகாரத்த
ன்மையின்மை விசேடியம். சகாரத்தன்மையில்ல
து ககாரமென்புளிச் சரோத்திரசமவேதமான க
காரத்திற்குச் சகாரத்தன்மையின்மை விசேடண
மாதலில்

இங்ஙனஞ் சுருக்கத்தாற் கூறுதும் ஐவகைச் ச
ம்பந்தத்தின் சம்பந்தியினது விசேடண விசேடிய
பாவலக்கணமான பொருளிர்திரிய சந்நிகர்ஷத்தா
ல் இன்மை கிரகிக்கப்படுமே. இங்ஙனம் சமவாய
மும்; கண்ணோடு சையுத்தமான நூலிற்கு விசேடி
யமான ஆ ட சமவாயம் இந்நூல்களிலே ஆடை
சமவாயமென்று கிரகிக்கப்படும். இங்ஙனம் அறு
வகைச்சந்நிகர்ஷங் கூறப்பட்டன

சங்கிரகமாகவுங் கூறுதும். இந்திரியத் தோற்ற
ப்பிரமை, விகற்ப நிருவிகற்பமென இருபாற்று.
ஆங்கதற்குக் கரண மூன்று சந்நிகர்ஷமாறு

அற்றாயின், நிருவிகற்ப மெய்யாகிய தன்னிலக்க
ணவிடயத்தன்மையாற் காட்சியாக, உரையு மிலி
ங் மும்போல அறுகதாகாரத்தை அகப்படுத்தலிற்
சாமாநிய விடயமான சனிகற்பம், எங்ஙனங் கா
ட்சி? பொருளிறோன்றியதற்கே காட்சித்தன்மை
யாதலின், பொருளுமெய்ம்மையுண் டாயேபிறப்பிப்

பதாதலின், தன்னிலக்கண பெய்ம்மையுண்டாயது சாமாநியமன்று; பிரமாணத்தாற் றள்ளப்பட்ட ண் மயுடைய பிறிதுநீக்கவடிவான அதற்குப் பொ ய்ம்மையுண்டாதலின்; இங்ஙனமன்று, சாமாநி யத்திற்கும் பொருளாந்தன்மை உண்மையின் இ ங்ஙனம் பிரத்தியட்சங் கூறப்பட்டது.

2. அநுமானம்.

இலிங்கபராமரிசம் அநுமானம். யாதினாலதுமாநி க்கப்படும் அஃததுமானம் இலிங்க பராமரிசத்தா னே பொருளதுமிக்கப்படும் ஆதலின் இலிங்கப ராமரிச மநுமானம் அது புகைமுதலிய ஞானம்; அ நுமிதியைக் குறித்துக் கரணமாதலின் தீமுதலிய ஞானமநுமிதி; அதன் கரணம்புகைமுதலியஞானம்

இலிங்கம் யாது? அதனது பராமரிசம் யாது? கூறுதும் வியாத்திவ ித்தாற் பொருளையுணர்த்து வ திலிங்கம். எங்ஙனம்? புகை திக் கிலிங்கம் அ ிங்ஙனமன்றோ யாண்டுப்புகை ஆண்டுத்தீயென்னுமு டனிகழ்ச்சி நியமம் வியாத்தி அது க்ரகிக்கப்படுங் காலே புகை தியை யுணர்த்தும் ஆதலின் வியா திவலத்தாற் றீயநுமாபகமாதலிற் புகை திக் லிங் கம், அதனது மூன்றுஞானம் இலிங்க பராமரிசம். அ ிங்ஙனமன்றோ முன்னே அட்டின முதலியவற்றி ன் மறித்து மறித்தும் புகைகண்டு தீக்காணுநின் றுண் அம்மறித்துக்காண்டலாற் புகை தீக்களது தன்னியல்பான சம்பந்தம், யாண்டுப்புகை ஆண்டு தீதீயென்று துணியாநின்றான்

யாண்டு யாண்டு மித்திரைமகன்மை ஆண்டாண்
 டுக்க மையென்ப தொக்கும் ஆயினும், மித்திரை
 மகன்மை கருமைக் குத் தன்னியற்கைச் சம்பந்
 தமின்று, மஃமென்னெனின் ஓர்பாதிகமே; அட
 கு முதலிய உணவுப்பரிணாமான பாதியுண்மை
 யின். அங்ஙனமன்றோ, காமையின் மித்திரைமக
 ன்மை பிரயோசகமன்று, மற்றென்னெனின், அ
 டகு முதலிய உணவுப் பரிணதி வேறுபாடே பிர
 யோசகம் பிரயோசகமு முபாதியென்று கூறப்ப
 டும். புகை தீக்களது சம்பந்தத்தில் ஒருபாதியுமி
 ன்று; தகுதியல்லது சங்கித்தற்பொருட் டருமை
 யாதலின், தகுதியது காணப்படாமையின். யாண்
 டுபாதியுண்டு ஆண்டுக் காணப்படும், எங்ஙனம்? தீ
 க்குப் புகையொடு சம்பந்தத்தில், ஈர விடிகின் கூட்
 டமுபாதி; கொலைமைக் கதன் உசாதந்தோடு கூ
 டிய சம்பந்தத்தில் நிஷித்தத்வ முபாதி. மித்திரை
 மகன்மைக்குச் கருமை சம்பந்தத்தில் அடகு முத
 லிய உணவுப் பரிணதி வேறுபாடுபாதி, ஈண்டுப்
 புகைக்குத் தீபுடனிகழ்ச்சியில் ஒருபாதியுமின்று.
 உண்டாயின், அப்போது நிலம்போலக் காணப்பட
 டும். ஆதலிற் காட்சி யின்மையி னில்லையென்னுந்
 தருக்கத்துணையுடைய உணர்வின்மையோடு கூடி
 ப காட்சியானே உபாதியின்மை துணியப்படும்.
 அங்ஙனமன்றோ உபாதியின்மையின்றோன்றிய வா
 சனையோடுகூடிய மறித்துக்காண்டலிற் றோன்றிய
 வாசனையோடுகூடிய உடனிகழ்ச்சி கிரகிக்குந் கா
 ட்சியானே புகை தீக்களது வியரத்தி துணியப்பட
 டும். ஆதலின் புனை தீக்களுக்குத் தன்னியற்கைச்

சார்ந்தம்; ஓளபாதிக்கமன்று. தன்னியற்கைச் சம்பந்தம் வியாத்தியென்று கூறப்படும்.

ஆதலின் இந்நியாயத்தாற் புதை தீக்களது வியாத்தி கிரகிக்கப்படுகையின் அட்டிலிற் புதைஞாநம் யாது? அது முதலது; மநமுதலிய பக்கத்திற் புதை ஞாநம் யாது? அது இரண்டாவது. பிற்பாடு முன் கிரகிக்கப்பட்டதாகிப் புதை தீக்களது வியாத்தியை நினைத், தம்மலையின்கண்ணே பின்னர்ப் புதையைப் பராமரிச்சென்றுன், இம் மலையிற் தீயால் வியாத்தமான புதையுண்டென்று. இப் புதை ஞாநமுன்றாவது. இஃதவசியம்வேண்டப்பட்டது வேறாயின், யாண்டுப்புதை ஆண்டுத்தீயுண்டாக எண்டுத்தீயிருத்தலெங்ஙனம்? ஆதலி னீண்டுப் புதையுண்டென்னு ஞாநம் வேண்டப்படும். இதுவே யிலிங்கபராமரிசம். அதுவும், அதுமிதிபைக் குறித்துக் கரணமாதலின், அதுமாரம். அதனா லிம்மலையிற் தீயுண்டென்னு மதுமிதி ஞாநத் தோன்றும்.

அற்றாயின், எங்ஙனம் முன்ன ரட்டிலிற் புதை ஞாநம் யாதது தீ யதுமாபகமன்று. அஃதொக்ஞம்; வியாத்தி கிரகிக்கப்படாபையின், வியாத்திகிரகிக்கப்படுகையிலே அது உதித்தோன்றலின். ஆயின் வியாத்தி துணிந்தபின் பட்டிலின்கண்ணே தீ யதுமிக்கப்படும்; இங்ஙனமன்று. தீயது காட்சியாயினபின்மையின். ஐயப்படுபொரு ளதுமிக்கப்படும். எங்ஙனம் பாஷியகாரராத் கூறப்படும்? அது உலகதிப்பொருளிலும் துணிந்த பொருளிலு வியாபம் உலர்த்திக்காது; மற்றென்னெனில், ஐயப்படுக பொருளில். ஆதலின்; மலையடைதன மாத்

திரமாகிப் மகற்குப் புகைஞாநந் திபை மதுமிக்கப்
 பண்ணுததென்? இவ்விடத் தைபமுண்டன்றே;
 சாதித்தல் வாதித்தலாகிப் பிரமாணமீன்மையால்,
 ஐப் பியாயத்தாலடைதலின் அட்டுதாக்குத்; கிரக
 க்கப்பபடாத வியாத்தியான் போலக் கிரதித்து மற
 ந்த வியாத்திபுடைய மகற்கு மதுமாநம் பிறவாமை
 யால், வியாத்திவினைவு மதுமிதி பேசுவாதலின். பு
 கை காண்டலாலெழுந்த வாசனைபுடை மனப் பதே
 து புகைபதுவதுதியது, எங்ஙனம், அட்டிலென்று
 வியாத்திபை நினைப்பான். ஆதலிற் புகைக்காட்சி
 தேதன்றலின் வியாத்திவினைவுதேதான்றுகையின் இ
 துவும் புகைபுடைத்தென்னும் புகைஞாநம் பாது,
 அது மூன்றாவது. அதுவே திபை மதுமிக்கப்பண்
 னும், மற்றையவல்ல. அதுவே யிலிங்க பராமரிச
 ம். ஆதலி லிலிங்க பராமரிச மதுமாநமென்னுமி
 து துணியப்படும்.

சுவார்த்தா நுமாநம்.

அவ்வதுமாநமுஞ் * சுவார்த்தமும் பரார்த்தமு
 மென இருவகைப்படும். சுவார்த்தந் தன்னுணர்வி
 னேது அங்ஙனமன்றோ, தானே யட்டின் முதலிய
 வற்றின் விசித் மாகிப் காட்சியாற் புகை தீக்கள
 து வியாத்திபைக்கிரந்தித்து, மலையருகடைந் ததன்
 கட மயினைமமுடையனப், மனையி லிகழ்வதா யி
 னை விடாதமுலத்தகாய் விண்ணுரிஞ்சும் புகை

யொழுங்கைக் கண்டு, புகைகாண்டலா லெழுந்த வாசனையுடையனாய், யாண்டுப்புகை ஆண்டுத்தீயென்று வியாத்தியை நினையாநின்றான், ஈண்டும் புகை யுண்டென்றுணராநின்றான் ஆதலின் இம்பலையிற் றீயுண்டென்று தானே யுணராநின்றான். அதுவே சுவார்த்தாநுமாரம்

பரார்த்தாநுமாரம்.

தான் புகை யாற் றீயை யதுமித்துப் பரிணைக்குறி த்துப் போதிக்கும்பொருட்டுப் பஞ்சாவயவ அது மாந வாக்கியம் யாது கூறுகின்றான் அது பரார்த் தாநுமாரம் அஃதெங்ஙனம்? மலை தீயுடைத்து புை யுண்மையான் யாது யாது பு கயுடைத் தது வது தீயுடைத்து எங்ஙனம், அட்டில் இதுவு மங்ஙனம். ஆதலி லங்ஙனம் என்பதே. இவ்வாக்கி யத்தானே பிரதிபாதிக்கப்பட்ட பஞ்ச ரூபத்தோ டு கூடிய அல்விலிங்கத்தாற் பரணுந் தீயை யுணராநி ன்ரு . ஆதலின் இது பரார்த்தாநுமாரம்.

இதின், மலைக்குத் தீ யுண் அந் வயவியதிரேகி மை சாத்தியம். புை யுண்மை யேது அதுவும், அந்நுவயவிய திரேகி அந்நுவயத்தானும் வியதிரேகத்தானும் வியாத்தி யுடைமையின். அங்ஙனமன்றோ, “யாண் டிப் புகை, ஆண்டுத் தீ எங்ஙனம், அட்டிலில்’ என் பது அந்நுவயவியாத்தி’ அட்டிலிற் புகை தீக்கள தந்நுவய உண் மயது காட்சியின்

இங்ஙனம், ‘யாண்டுத் தீயில்லை ஆண்டுப்புகையு மில்லை’ எங்ஙனம், ‘மடுவில்’ என்பது வியதிரேக

வியாத்தி; மடுவிற்பு. தீக்களது வியதிரேக உண்மைபது காட்சியின்

வியதிரேக வியாத்திக்குக் கிரமமிது; அந்நுவய வியாத்தியில் யாது வியாப்பியம், அதனின்மையி ண்டு வியாபகம், யாது வியாபகம், அதனின்மை ஈண்டு வியாப்பியமென்று, அங்ஙனங் கூறப்பட்டது. உண்மை வியாப்பியமும் வியாபகமும் இன்மைக்கு மாறா வரும். ஆதலினிங்ஙனம் புகை யுண்மையேதுவி லந்நுவயத்தானும் வியதிரேகத் தானும் வியாத்தியுண்டு.

வாக்கியத்தில், அந்நுவயவியாத்தியொன்றே பிரதரிசிக்கப்பட்டதேது? அதுதொன்றானும் பயனா தலின்; அவற்றுள்ளும், அந்நுவயஞ் செவ்விதாத லிற், பிரதரிசநஞ் செந்நெறியாற் சித்திக்கும் பொருட் குக் கோடுநெறியாற் சாதித்தல் யோகமாகா மையின்; வியதிரேக வியாத்தி யின்மையினன்று ஆதலி லிங்ஙனம் புகை யுண்மையேதந்நுவய விய திரேகியே. இங்ஙன மேனையவும் அறித்தியத்துவ முதலிய சாதிக்கையிற் கருதகத்துவமுதலிய ஏதுக் களந்நுவயவியதிரேகிகளாக அறியத்தக்கன

ஒரோவொரேதுக் கேவலவிய கேவலவி திரேகி. திரேகி. அஃதெங்ஙனம்? சான் மகத்துவஞ் சாதிக்கையிற் பிரா ணதியுடைமையேது; எங்ஙனம்? 'சீவச் சரீரஞ் சான்மகம்; பிராணதி யுடைமையின்: யாது சான்மக மன்றது பிராணதி யுடைமைய தன்று, எங்ஙனம், குடம்; இச் சீவச் சரீர மங்ஙனமன்று; ஆதலினி

ங்ஙனமன்று” என்கை. இதில் சீவச்சரீரத்தினது சான்மகத்துவஞ் சாத்தியம் பிராணாதி யுடைமையேது. இது கேவலவியதிரேகி; அந்நுவய வியாத்தியின்மையின் அங்ஙனமன்றோ, யாது பிராணாதி யுடைய தது சான்மகம், எங்ஙனம் இதுவென்று திட்டாந்தமில்லை சர்வ சீவச் சரீரமும் பக் மே

இலக்கணமுந் கேவலவியதிரேகி யேது எங்ஙனம்? பிருதிவி யிலக்கணங் கந்தமுடைமை. இவ்விவாதபதம்* பிருதிவி; கந்தமுடைமையின்: யாது பிருதிவியன் றது கந்தமுடையதன்று, எங்ஙனம்? புனல். இதில் யாது கந்தமுடையது, அது பிருதிவி எங்ஙனம், இதுவென்று திட்டாந்தமில்லை.

பிரமாண இலக்கணமாகிய பிரமாகரணத்துவமு மவ்வாறே அங்ஙனமன்றோ, காட்சி முதலியன பிரமாணமென்று வியவகரிக்கத்தக்கன; பிரமாகரணத்துவ மாதலின்: யாது பிரமாணமென்று வியவகரிக்கப்படா தது பிரமாகரண மன்று எங்ஙனம்? காட்சிப்போலி முதலியன இதில், யாது பிரமாகரணம் அது பிரமாணமென்று வியவகரிக்கத்தக்கது எங்ஙனம்? இதுவென்று அந்நுவய திட்டாந்தமில்லை; பிரமாணமாத்திரம் பக்கஞ்செய்தலின் இதில், வியவகாரஞ் சாத்தியம்; பிரமாணத்துவமன்று; அதற்குப் பிரமாகரணத்துவமாகிய ஏது வினின்றும் வேறின்மையிற் சாத்திய அபேததோஷம் வருதலின் ஆதலி னிங்ஙனம் கேவல வியதிரேகிகள் காட்டப்பட்டன

வேறே ரேது கேவலாந்துவயி.
 லாந்நுவயி. எங்ஙனம்? “விசேட மபிதேயம்;
 பிரமேயமாதலின்: யாது பிரமேய
 ம், அஃதபிதேயம் எங்ஙனம் குடம் இதுவு ம் ன்
 னம் ஆதலி னிங்ஙனம்’ என்கை இதில், விசேடத்
 திற் கபிதேயத்துவஞ் சாத்தியம். பிரமேயத்துவ
 மேது. அதுவுங் கேவலாந்துவயியே யா தபிதேய
 மாகா தது பிரமேயமுமாகாது; எங்ஙனம், இது
 வென்று வியதிரேக திட்டாந்தமில்லை. எவ்விடத்
 தும் பிராமாணிகப் பொருளே திட்டாந்தம். அது
 வும் பிரமேயமு மபிதேயமும

இவ்வந்துவய வியதிரேகி, கே
 பரு. பங்கள். லாந்துவயி, கேவலவியதிரேகி, யெ
 ானு மேதுக்களது மத்தியில், எங்
 வேது அந்துவய வியதிரேகி, மீது பஞ்சரூபத்தோ
 டு கூடியே தனது சாத்தியத்தைச் சாதிக்க ல்ல
 து; ஒரு ரூபத்தானுங் குறைந்ததாகாது

அப் பஞ்ச ரூபங்கள், பக்கத் தருமத்வந், சபக்
 த்திற் *சத்துவம், விபக்கத்தில் ிவியாவிருத்தி,
 அவாதித ிடயத்வம், †அசத் பிரதிபக் மென்பன
 வாம் இப் பஞ்ச ரூபங்கள் புகையுடைமை முத
 லிய அந்துவயவியதிரேகி யேதுக்களி னிருக்கும். பு
 கையுடைமை பக் மான மலைக்குத் தருமம், மலையி
 னஃ திருத்தலின் இங்ஙனஞ் சபக்கத்தி லு

ம சபக் மாகிய அட்டிலினிருக்குமென்பதுபொ

* சத்துவம்-உண்மை. ி வியாவிருத்தி-நீக் ம்

† அசத்-இன்மை

நூள். இங்ஙனம் விபக்கமாகிய உடுவி நீக்கம் ஆண்டில்லையென்பது பொருள். இங்ஙனம் புகையுடைமையவாதிதவிடயம். அங்ஙனமன்றோ புகையுடைமையாகிய ஏதுவுக்கு விடயஞ் சாத்தியதருமம். அது தீயுடைமை, யாது பிரமாணத்தானுமவாதிதம் கண்டிக்கப்பாடுதென்பது பொருள். இங்ஙனம் புகையுடைமை பிரதிபக்கமில்லது அங்ஙனமன்றோ சாத்தியத்தின் விபரித சாதக எத்வந்தரம் பிரதிபக்கமென்று கூறப்படும். அதுவும் புகையுடைமையேதுவினின்றே; தோன்றுமையின். ஆதலி னிங்ஙனம் பஞ்ச ரூபங்கள் புகையுடைமையேதுவிலிருக்கும். ஆதலி னிப் புகையுடைமை தீயுடைமையது கமகம். அது தீயுடைமையது சாதகம் என்பது பொருள்.

தியினது பக்கத் தருமத்துவம், ஏதுவினது பக்கத் தருமத்துவவலியாற் சித்திக்கும். அங்ஙனமன்றோ அதுமாநத்தின் சாமர்த்தியம் வி ராத்தியும் பக்கத் தருமத்துவமுமென இரண்டு அவற்றுள், வி ராத்தியாற் சாமாநிய சித்தி; ஏதுவினது பக்க தருமத்துவ வலியாற் சாத்தியத்திற்குப் பக்க சம்பந்தத்துவ விசேடஞ் சித்திக்கும். மலைத்தருமமாகிய புகையுடைமையாற் றீயும் மலைச்சம்பந்தமாயே யதுமிக்கப்படும். வேறுபிற சாமாநியம் வியாத்திகிரகிப்பதானே சித்தித்தலின் அதுமாநத்தாற் ப யனெனனை?

வேறு மந்துவயவியதிரேகி யேது யாதது பஞ்சரூபத்தோடு கூடியே நல்ல ஏதுவாம். வேறுபின், ஏதுப்போலி ஏதுவல்லதென்னு மளவு.

கேவலாந்நுவயி நான்கு ரூபத்தோடு கூடியே தனது சாத்தியத்தைச் சாதிக்கும் அதற்கு விபக்கத்தி னீக்கமின்று: விபக்கமின்மையின்.

கேவலவியதிரேகி னான்கு ரூபத்தோடு கூடியே அதற்குச் சபக்கத்தினுண் மயின்று; சபக்க மின்மயின்

பக்கம் சபக்கம் விபக்கம் யாவை? கூறுதும்

ஐயமுடைய சாத்திய தருமத்தையுடைய தருமி பக்கம். எங்ஙனம்? புகை அதுமாநத்தின், மலை

நிச்சித சாத்திய தருமத்தையுடைய தருமி சபக்கம் எங்ஙனம்? இப்புக்கையதுமாநத்தின கண்ணே, ட்டில்

விபக்கம் நிச்சித சாத்திய மில்லாத தருமி எங்ஙனம்? ஆண்டே மடு ஆதலின் இங்ஙனம் அந்நுவயவியதிரேகி, கேவலாந்நுவயி, கேவலவியதிரேகி யாகிப் மூன்றேதுவு் காட்டப்பட்டன அவற்றி் வேறுபட்ட ஏதுப்போலிகள்

ஏதுப்போலி

ஏது லக் ண ரஸீதமாய் ஏதுவைப்போலி விளங் குவன ஏதுப்போலிகள் அவையும் அசித்தம், விருத்தம் அநைகாந்தி ம் பிர ரணசமம், காலாத்திய யாபதிட்டம் என்னும் பேதத்தா லைவகையே.

அவற்றள் அநிச்சித பக்கவிருத்தி யசி அசித்த . த்தம் அது ஆசிரயாசித்தம், சொரு பாசித்தம், வியாப்பியத்து வாசிக்கமெ மூ்று கயே

ஆசிரயாசித்த மெங்ஙனம்? வான்ருமரை மண முடைத்து தாமரைத்தன்மையால்; பொய்கைத் தாமரைபோல இதில், வான்ருமரை யாசிரயம்; அ⁰ துமின்றே.

சொருபாசித்த மெங்ஙனம்? சத்த மறித்தியம்; கட்புலப்படுதலால்; குடம் போல இதில் கட்புல ப்படுதலேது. அதுவுஞ் சத்தத்திற் றுன்றே; சத்த ன் செவிப்புலப்படுதலின்

வியாப்பியத்துவாசித்தம் இருவகை ஒன்று, வி யாத்தி கிரகிப்பதாகுப பிரமாணமின்மையின், மற் றய துபாதி யுண்மையின் வியாப்பியத்துவாசி த்தம் அவற்றின், முதலதெங்ஙன்? பாது சத்து அது கணிகம், எங்ஙனம்? முகிற்படலம் சப்தாதி யுஞ் சத்து. சோப தி கதையாற் சத்துக்கு வியாப் பியத்துவாசித்தங் கூறில் வேறடைந்த கணிகத்து வம் வேண்டப்படும். இரண்டாவ தியாது? வேள் வியி னிகழுங் கொலை யதன்மசாதநம்; கொலை யால் வேள்விப்புறத்துக் கொலைபோல இதின், அதன்மசாதநத்தின்கட் கொலைமை பிரயோசக மி ன்று மற்றென்னை? நிஷித்தத்வமே பிரயோசகம்

உபாதியென்னு மளவு அங்ஙனமன்றோ? சாத் திய வியாபகத்துவமாய்ச் சாதநத்திற் கவ்வியாப கத்துவமாதல் உபாதியென லுபாதி யி க்கணம் அதுவும் நிஷித்தத்துவத்தின்க ணுண்டு நிஷித்த த்வஞ் சாத்தியமான அதன்ம சாதநத்துவத்துக் கு வியாப மே; எங்ஙனம்? யாண்டு யா டதன் ம சாதநத்துவம் ஆண் டாண் டவசிய் நிஷித் தத்வ

ம். இங்ஙனஞ் சாதநமான கொலை மயை நிஷித் தத்வம் வியாபியாது; யாண்டு யாண்டு கொலைமை, ஆண்டாண் டவசிய நிஷித்தத்வ மின்று; வேள்வியி னது பசக்கொலையி னிஷித்தத்வ மின்மையின். அ ந்ய பிரயுத்தமான வியாத்தியோடு கூடிய கொலை மை வியாப்பியத்துவாசித்தமே

சாத்திய விபரீதத்தோடு வியாத்தம், விருத்தம். விருத்தம் அஃதங்ஙனம்? சத்த நித் தம்; காரிபத்தன்மையால்: வான்போ ல். காரியத்தன்மை சாத்தியமான நித்தியத்துவ துக்கு விபரீதமான அநித்தியத்துவத்தோடு வியா த்தம் யாது காரியம் அஃ தநித்தியமே நித்தியம ன்று. ஆதலிற் காரியத்தன்மை விருத்தம்

வியவிசாரத்தோடுகூடிய தரைகாந்
அ ந நிதி . திகம் அஃது சாதாரண அநைகா
ந்திகம் அசாதாரண அநைகாந்தி
மென இருவகைத்து அவற்றுள் பக்கசபக்க விபக்க
த்திலிருப்பது சாதாரண அநைகாந்திகம் எங்ஙன
ம்? சத்த நித்தியம்; பிரமேயத்தன்மையால்; வியோ
மம் போல இதிற் பிரமேயத்தன் மயேது அஃ
து நித்திய அநித்தியத்திருப்பது சபக்க விபக்கநீ
க்க மியா த தசாதாரண அநைகாந்திகம் அஃதெ
ங்ஙனம்? நிலநித்தம்; மணமுடைமையால் வியோ
மம் போல மணமுடைமை சபக் மாகிய நித்தியத்
துவரின்றும் விபக்கமாகிப் அநித்தியத்துவரின்றும்
நீக்கம் நிலமாத்தி ரயி னிருத்தல்

எவ்வேதுக்குச் சாத்திய விபரீத
பிரமாணம். ததைச் சாதிக்கு மேத்வந்தரமுண்
டதுவேபிரகரணசமம் எங்ஙனம்?

‘சத்த மறித்தியம்; நித்திய தரும மின்மையால் ச
த்தறித்தியம்; அறித்தியதருமந் தோன்றுமையால்’
என்பதுவே இதுவே சற்பிரதிபக்கமென்றுங் கூற
ப்படும்

பிரமாணந்தரத்தாற்று
பலநதீய அபதிட்டம். ணிந்த சாத்திய சின்ம
யேது வாதித விடயம்
கரலாத்தியயாபதிட்டமென புகறப்படும் எங்ங
னம்? தீ வெம்மையிலது; பதார்த்தத்வத்தால்; பு
னல்போல இதில் பதார்த்தத்வமான ஏதுவுக்குச்
சாத்தியம் வெம்மையின்மை. அதன்மை காட்சி
பாறே துணிப்பட்டது, பரிசனக் காட்சியால்
வெம்மை தோன்றலின் ஆதலி னிங்ஙன மதுமா
நம் உணர்த்தப்பட்டது.

3 உபமாநம்.

அதிதேச வாக்கியப் பொருண்ணினைவோடு கூடிய
ஆவொப்புமை விசிட்ட பிண்ட ஞானம் உபமாநம்
எங்ஙனம்? ஆமா வுணரானாயும், எங்ஙனம் ஆ அங்
கனம் ஆமா, என்றோ ராரணியக புருஷனற் கேட்
டு வநத்துட் புக்கு வாக்கியப்பொரு ணினைத்துக்
கொண்டு, எப்போ தாவொப்புமை விசிட்டபிண்ட
ந் காணுகின்றான், அப்போதவ் வாக்கியப் பொரு
ணினைவோடு கூடிய ஆவொப்புமை விசிட்ட பி

ண்ட ஞானம் முபமாநம்; உப நிதியைக் குறித்துக் கரணபாதலின். ஆவொப்புமை விசிட்ட பின்டங் கண்டபின்னர், இது ஆமா சப்த வாக்கியமான பி ண்டமென்னு நாம நாமி சம்பந்த பிரதிதி யுபநி தி. அதுவே பவம். இங்ஙன முபமாந முணர்த்தப் பட்டது.

4. சப்தம்.

அப்த வாக்கியம் சப்தம். ஆப்தன் உள்ள பொ ருளை யுபதேசிக்கும் புருஷன். வாக்கியம், அவாய் நிலை, யோக்கிபதை, அண்மையுடைய பதங்களின து சமுகம். ஆதலினுனை “ஆபுரவி மகன் யானே” யென்னும் பதங்கள் வாக்கியமல்ல, ஒன்றற்கொன் றவாய்நிலை யின்மையின், “தீபானைக்க” என்பது வாக்கியமன்று, யோக்கிபதையின்மையின். தீ நனை த்தல்கட் கொற்றற் கொள் றந்வய யோக்கியதை யின்றே. “தீயால்” என்னு மூன்றாவதால் “நனைத் தல்” ஆவிய காரியத்தைக் குறித்துக் கரணத்தன் மை தீக்குக் கூறப்பட்டது. தீ நனைத்தற் கரணமா ம் பொருட்டு யோக்கியமன்று. ஆதலிற் காரிய கா ரண பாவ இலக்கண சம்பந்தத்திற் தீ நனைத்தல் கற் கு யோக்கியமின்மையிற் தீயானைக்க என்பது வாக்கியமன்று. இங்ஙனம் ஒவ்வொரு யாமத்தின் ஒருங்குச்சரிக்கப்படாத “வெள்ளை—ஆவைக் கோலாற் கொணர்க” என்னும்பதங்கள் வாக்கிய மல்ல. ஒன்றற்கொள் றந்வய யோக்கிபதையுளதா

யினும், ஒன்றற்கொன் றவாய் நிலையுளதா பினும் ஒன்றற்கொன் றண்மையின்மையின். யாவை அவா ய்நிலையன, யோக்கியதையன, அண்மையன, அவை பேவாக்கியம் எங்ஙனம்? 'சீயோதிட்டோமத்தா ற்றுதக்கம் வேண்டியான் வேட்க' என்பது முதலியன; "ஆற்றங்கரையி லேந்து கனிக ளிருக்கின்றன" "ஆவைக் கொணர்தி" என்பன முதலிய பதங்கடா மே ழிளம்பமின்றி யுச்சரிக்கப்பட்டன.

அற்றாயின், இதிற் பதங்க ளவாய்நிலையன அல்ல மற்றென்னென்றிற் பொருள்கள். கனி முதலிய ஆதேயங்கட்கே ரை முதலிய ஆதார அவாய்நிலைமையால்: ஆராயிற் பொருள்களும் அவாய்நிலையனவல்ல; அவாய்நிலை இச்சை வடிவாய் சேதந் தருமமாதலின்: அஃதொக்கும் பொருள்க டம்பதங் ள்கேட்பானுக் கொன்றற்கொன்று விடயமான அவாய்நிலைடைத் தோற்று வித்தலின், அவாய்நிலையன வெனக் கூறப்படும் அதன் பழிபா லதனைக் கூறு ம்பதங்களு மவாய்நிலையனவென உபசரிக்கப்படும். பதங்களே பொருளைப் பிரதிபாதித்துக்கொண்டு பொருள் வேறுபாட்டு விடய அவாய்நிலையைத் தோற்றுவிப்பனவென்னு முபசாரத்தா லவாய்நிலையன வென்றுமாம் இங்ஙனம் பொருள்க ளவாய்நிலையன; ஒன்றற்கொன் றந்வய யோக்கியமுடையனவுமாம் அதுவழியாற் பதங்களு மவாய்நிலையன யோக்கியமுடையன வென்றுபசரிக்கப்படும் அண்மை பதங்க ளொருவனுனை விளம்பமின்றி உச்சரிக்கப்படுதல். அதுவுஞ் சாட்சாதே பதங்களினு னை; பொருள்வழியா னன்று ஆதலின் இப்பொ

ஞாண்டாயிற்று. பொருள் கூறும் வழியாற் கேட்
பானுக்குப் பதவேறுபாட்டு விடய அவாய்நிலையை
யாயினும் பொருள் வேறுபாட்டு விடய அவாய்நிலை
யையாயினுந்தோற்றுவிக்கின்ற, விளங்கும் ஒன்றற்
கொன் றந்வயமான யோக்கியப்பொருளைக் கூறுகி
ன்ற அண்மையுடையபதங்களது கூட்டம் வாக்கிய
ம் பதமு மெழுத்துக்கூட்டம்* ஈண்டுக்கூட்ட மொ
ருஞாந விடயமாதல். இங்ஙனம் அதின் முறையு
டயவாகிய எழுத்துக்கட்கு விரையக்கெடுத்தல்
ண்மையின் ஒருங்கே அநேக வெழுத் ததுபவமுண்
டாகாமையின் முதன்முத லெழுத்துக்களை அதுப
வித் தீற் றெழுத்துக் கேட்குங்கான் முதன்முதலெ
ழுத் ததுபவத்தாற் பிறந்த வாசனையோடு கூடிய
ஈற்றெழுத்தோடு பொருந்தி" பதத்திற்கமைந்த
பொருட் சங்கேதங் கிரகித்தலால் அளிக்கப்பட்
ட செவிப்புலனால் ஒருங்கே சதசத்தான பலவெ
ழுத்தை யகப்படுக்கும் பதவுணர்வு தோன்றுந் து
ணைவலியால் பிரத்யபிஞா ம் போலப் பிரத்யபி
ஞா க் ாட்சியில் அதீதமாபு முன்னரவத் த
தோ றுமே அன்றோ பின்னர்முதன்முதற் பதா
துபவத்தாற் றேன்றிய வாசனையோடு கூடிய
பதப்பொருண் ஞானத்தால் அளிக்கப்பட்ட ஈற்று
ப் பதவிடயச் செவிப்புலனாற் சதசத்தான பல
பதத்தை அகப்படுக்கும் வாக்கியஞாநமுண்டாம்

* பதம் ' எழுத்துக் கூட்டம்' என்றாரேனும்
சிறுபான்மை ஒரெழுத்தே பதமாதலுமுளதென்ற
றிக.

இவ்வாக்கியம் ஆப்த மகனாற் கூறப்பட்டுச் சப்தப் பிரமாணமாம். அதற்குப் பலம் வாக்கியப் பொருளுணர்வு. இச் சப்தப் பிரமாண லக்கணம் லகிணும் வேதத்தினும் பொது. உலகத்தின் இது விசேடம். யாவனாயினு மொருவ னுத்தனாவான்; அனைவரும்ல்லர் ஆதலின் உலக வாக்கியஞ் சிறிதே பிரமாணம் ஆப்தனைக் கருத்தாவாகவுடைய வேதத்திற் பரமாப்தனை சிறிமகேசனாற் கூறப்பட்ட வாக்கியமெல்லாம் பிரமாணம்; எல்லாம் ஆப்தவாக்கியமாதலின்.

நான்கு பிரமாணமும் வர்ணிக்கப்பட்டன இவற்றின் வேறாயின பிரமாணமல்ல; பிரமாணமாயினு ம் ஈண்டே யடங்குதலின்

அருத்தாபத்தி

அற்றாயின், அருத்தாபத்திடும் றேறு பிரமாணமாகவுண்டு அங்ஙனமன்றோ, பரியான தேவதத்தன் பகலுண்ணுனென்று கண்டாயினுங் கேட்டாயினு மிரவுண்டல் கற்பிக்கப்படும், பகலுண்ணானது பருமை பிரவுண்டலன்றிக் கூடாது ஆதலின் பருமை வேறென்ற லாகாமை தோற்றவித்த அருத்தாபத்தியே இரவுண்டலிற் பிரமாணம், அது காட்சி முதலியவற்றின் வேறு, இரவுண்டல் காட்சி முதலியவற்றிற்கு விடயமாகாமையின்: இங்ஙனமன்று; இரவுண்டல் அநுமானவிடயமாதலின் அங்ஙனமன்றோ, தேவதத்தன் இரவிலுண்பன், பகலு

ண்ணுனாயினும் பரியனாதலின், யாவ னெருவ ிர வினுண்ணு னவன் பகலுண்ணுனாயும் பரியனாகான், எங்ஙன்? பகலிரவினுண்ணு பரியனாகான்; இவன் அங்ஙனமல்லன், அதலின் அங்ஙனமல்லன், என் னுவ் கேவலவியதிரேகி அநுமாநத்தால் இரவுண் டிரேன்றலின், அருத்தாபத்தி கற்பனையாற் பய னென்?

அபாவம்.

அற்றாயின், அபாவமெனபதும் வேறு பிரமாண மாயுண்டி; அதவும், இன்மை கவர்தற்பொருட்டு வேண்டப்படும், அங்ஙனமன்றோ, குடமுதலியவ ற்றி னதுபலத்தியாற் குடமுதலியவற்றி னபாவந் துணியப்படும். (அதுபலத்தி உபலத்தியின்மையெ ன்றது) அபாவப் பிரமாணத்தாற் குடமுதலியவ ற் றின்மை கிரகிக்கப்படும்: இங்ஙன மன்று; ஈண் டிக் குடமுண்டாயின், அப்போது நிலம்போலக்கா ணப்படும்; குடங் காணப்படாதிருப்பதே, அதனா ற் காட்சியி ன்மைபி னில்லையென்னுந் தருக்கத்து ணையுடைய தோன்றாமையோடு கூடிய காட்சியா னே, அபாவம் கிரகிக்கப்படுதலின்.

அற்றாயின் இந்திரியங்க டம்மோடு சம்பந்தப் பொருள் கிரகிப்பன அங்ஙனமன்றோ; இந்திரி யங்கள் வஸ்துவைய டந்து விளக்கும். ஞாநகர ணமாதலின்; ஆலோகம் போல இங்ஙனமாயினு ங் கண் செவிகள் வஸ்துவை அடைந்து விளக்கு ம்; புறவிர்திரியமாதலின்; மெய் முதலிய போல மெய் முதலிய அடைந்து காரியப்படுதல் உபயவா

திசுத்தமே இந்திரிய அபாவங்கட்குச் சம்பந்த
 மேயில்லை, சம்பந்தங்கள் சையோக சமவாயமேய
 ன்றோ? அவை, அவற்றிலில்லை; விசேடண விசே
 டிய பாவஞ் சம்பந்தமேயன்று" வேறுதல், இரு
 பொருட்கணிற்றல், ஒன்றாத லின்மையின் சம்பந்
 தஞ் சம்பந்தி ளில் வேறுதலும் உபய சம்பந்திகளி
 லடைதலு மொன்றாதலு முடையத ன்றோ? எங்ங
 னம்? முரசு குணிற் சையோகம் அது முரசு கு
 ணில்களில் வேறுதலு மவற்றையடைதலு மொன்
 றாதலுமாம் விசேடண விசேடிய பாவ மங்ஙனம
 ன்று; அங்ஙனமன்றோ, தண்ட புருடனுடைய வி
 சேடண விசேடிய பாவம் அவற்றின் வேறன்று.
 தண்டத்திற்கு விசேடணத்துவம் வேறு பொருள்
 ன்று மற்றென்னினிற் சொருபமே—அபா மு
 ம் விசேடணமாதலின் திரவியமுதலியவற்றின் வே
 ருண ஒருபொருள் அபாவத்திற் சம்ப மாகாது
 ஆதலின் அபாவத்திற்குத் தன்னை யுடையதென்னு
 ம் புத்தி யத் தோற்றுவிப்பதான சொருபம் யா
 ததுவே விசேடணத்துவம் அது வேறுபொருளன்
 று இங்ங ம் வியாபகத்துவ காரணத்துவ முத
 லியவு மூலி த்தக்கன தன்னோடு கூடியதென்
 னும் புத்தியைத் தோற்றுவிப்பதான சொருபம்
 யா தது தீ முதலியவற்றிற்கு வியாப த்துவம்; னு
 முதலியவற்றிற்குக் காரணத்துவமும் ஈரியத்
 தாற்றொடரப்பட்ட அ துவயவியதிரேகி சொருப
 மே; வேறு பொருளன்று அபாவமும் வியாபகமா
 தலின் காரணமுமாதலின் அபா த்திற் சாமாநி
 ய முதலியன சம்பவமா ர இங்ஙனம் விசேடண

விசேடிய பாவம் விசேடண விசேடிய ரூபத்தினி
ன்று வேறன்று; இருபொரட்க ணிற்பதுமனது
விசேடணத்தில் விசேட ண பாவமாத்திர முண் ம
யின், விசேடியபாவ மின் மயின் விசேடியத்தி
லும் விசேடிய பாவமாத்திர முண்மையின், விசே
டணபாவ மினமையின் ஒன்றுமன்று' விசேடண
த்தினது பாவமும் விசேடியத்தினது பாவமுமென
உம்மைத் தொகை பீற்றினின்ற பாவமென்னுஞ்
சொல் வேறு வேறு புணரும் இ வ இர 'டு, ச
ம்பந்தம் ஒன்று; ஆதலின் விசேடண விசேடியபா
வஞ் சம்பந்தம் ிறு இங்ஙனம் வியாப்பிய விபா
பக பாவ முதலியவும் சம்பந்தம் என்னுஞ்சொற்
பிரயோக மிர 'டாற் கூறப்படுதல் ஒப்புமையால்,
உபசாரமா, லின் ஆதலின் சம்பந்தமில்லாத அ
பாவத் 'ற்கிரந்திரியத்தாற் கிரகித்தலுண்டா ாது:
அஃதொக்கும்; வியாத்தி பாவத்தோடு கூடியதா
தலின், பாவத்தை ிளக்கு மிரந்திரிய ம டந்தேவி
ளக்கும்; அபாவமன்று பாவத்தை விள 'கு மிரந்தி
ரியம் விசேட விசேடிய முகத்தானே யென்பது
சித்தாந்தம் சம்பந்தமில்லாத அபாவ ' கிரகித்தலி
ல் அதிப் பிரசங் தோஷம் விசேட த்துவத்தா
னே விலக்கப்படும் பரமதத்தினுமொ 'கும்.

பிராமாண்யம்

இஃ திப்போது கூறப்படும் புனன் முதலியபா
நந் தோன்றுதலில் அந்த ஞானத்தினது பிராமா
ண்யந் துணிர்த், ாருவன் புனன் முதலியவற்றிற்

INSTRUMENTS OF KNOWLEDGE.

செல்லாநின்றான்; ஒருவன் ஐயத்தானே சென்றான், சென்ற பிற்காலத்துப் புனன் முதலியவற்றைய உடந்தபோது பிராமான்யந் துணிகின்றான்—இது வஸ்து க்கதி. இதில் ஒருவன் கூறினான்: முன்னரே பிராமான்யந் து ரிந்து மகன் செல்கின்றான்; தன்னாலே பிராமான்யந் துணியப்படுதலின். இதன் பொருள்: எதனானே ஞானங் கிரகிக்கப்படும், அதனானே யதனையடைந்த பிராமான்யமும்; ஞான தருமமாகிய பிராமான்யங் கிரகிப்பது ஞானங் கிரகிப்பதின் வேறன்று. அதலின் ஞானத்தை யடைந்த பிராமாண்பத்திற்குத் தன்னாற் றுணிதல் ஞானங் கிரகிப்பதின் வேறு வேண்டாமையே. ஞானமுஞ் செல்வதற்கு முன்னமே கிரகிக்கப்படும். வேறாயின், பிராமான்ய அப்பிராமான்ய ஐயமும் எங்ஙனமுண்டாம்? அதலின் செல்வதற்கு முன்னமே ஞானத்தை வேறொன்றுத் தோன்றுமை தோற்றுவித்த அருத்தாபத்தியால் ஞானங் கிரகிக்கப்படுகையில், ஞானத்தையடைந், பிராமான்யமும் அருத்தாபத்தியானே கிரகிக்கப்படும். பின்னர்ப் புருடன் செல்வன். முதல் ஞானமாத்திரம் கிரகிக்கப்படும். பின்பு, சென்றதற்குப் பின் பலங் கண்டால் ஞானத்திற்குப் பிராமான்யந் துணியப்படும் என்பதன்று இதற்கு உறுதுய். ஞானத்தவம் வேறொன்றுய்த் தோன்றுமை தோற்றுவித்த அருத்தாபத்தியால் ஞானங் கிரகிக்கப்படுமென்றியாது கூறப்படும் அதுவே யுடம்பாட்டதன்று. அதனாற் பிராமான்யங் கிரகித்தல் சேய்மைக்கண்ணே நீங்கும். அங்ஙனமன்றோ பானுடைய அபிமதமிதன்றோ? குட முதலிய விடய

ஞானந் தோன்றுழி யென்னு லறியப்பட்ட திக்கு
டமென்று குடத்திற்கு ஞாதத்துவந் துணியப்படு
ம். ஆதலின் ஞானமுண்டாகையில் ஞாததையென்
றொரு தருமம் பிறக்குமென் றதுமிக்கப்படும். அ
துவும் ஞானத்திற்கு முன் பிறவாமையின், ஞானம்
பிறக்கையிற் பிறத்தலின், அந்நவயவியதிரேகங்க
ளால் ஞானத்தாற் பிறக்குமென்று துணியப்படும்
இங்ஙனம் ஞானத்திற் பிறந்த இஞ்ஞாததையென்
பதொரு தருமமுண்டு. அதுவும் ஞானமல்லாமற்
பொருந்தாது; காரணமன்றிக் காரியந் தோன்ற
மையின். ஆதலின் அருத்தாபத்தியா லதன் கார
ண ஞானம் ஞாததைபாற் றுணியப்படுமென இது
கூடாது ஞானவிடயதை இதின் வேறான ஞாததை
யிற் பிரமாணமின்மையின்.

அற்றியின் ஞானத்திற் பிறந்த ஞாததை யாதா
த்துவமேயன்றோ குட முதலியவற்றிற்கு ஞானவி
டயத்துவம் அங்ஙனமன்றோ தாதாத்மியத்தால்
விடயதையில்லை; குடஞானங்கட்குத் தாதாத்மிய
மின்மையின் அதரிற் றேன்றலால் விடயத்து
வங் கூறில் இந்திரியங்கட்கு விடயத்துவம் வரும்
இந்திரியங்களானும் அந்த ஞானந் தொன்றுதலின்.

ஆதலின் இது யூகிக்கப்படும் ஞானத்தாற் குடத்
திலொன்று பிறப்பிக்கப்படும். எதனாற் குடமே
யந்த ஞானத்திற்கு விடயமாம் வேறன் றென்று
ஆதலின் விடயத்துவம் வேறொன்றாய்த் தோன்ற
மையானே ஞாததை யறியப்படும் காட்சி மாத்
திரையானேயன்று; இங்ஙனமன்று; இயற்கையா
னே விடயத்துவங் கூடுதலின் பொருள் ஞானங்க

INSTRUMENTS OF KNOWLEDGE.

ட்கித்தன்மையவே யியற்கை விசேடம் அதனால் அவற்றிற்கு விடயவிடயீ பாவம் வேராயின் இறப்பெதிர்வுக்கு விடயத்துவ மின்றாதல் வேண்டும். அவற்றில் ஞானத்தால் ஞாததைத் தோன்றுதல் கூடாமையின் இல்லாத தருமியிற் றருமந் தோன்றுதல் பொருந்தாமையின் தின்னும் ஞாததையும் ஞானவிடயமாகலின் அத் கண்ணும்வேறு ஞாததை வரவேண்டும். அங்ஙனமாயின் அநவத்த ஆயின் வேறு ஞாததையின்றியும் இயற்கையானே ஞாததைக்கு விடயத்துவமென்னிற்சூடமுதலியிற்று ஞாததையாலென ஞாததையுண்டாகும் ஆயினும் அதனானே ஞானமறியப்படும் பிரமாண்யங் கிரகித்ப்படாது பிரமாண ஞானீகாத ஞாததை விசேடத்தால் பிரமாண்ய கிரகிக்கப்படும், பிரமாண்யத்திற்கு ஞானங் கிரகிப்பதானே கிரகிக்கப்படுதல் யாண்டயது? ஆயின் பிரமாண ஞானீங்காத ஒரு ஞாததை விசேடத்தால் ஞானப் பிரமாண்யக் கள் கூடவே கிரகிப்படும்

இங்ஙனமாயின் அப்பிராமாண்யத்திலும் இது கூறலாம். அப் பிரமாண ஞானீங்காத ஒரு ஞாதவிசேடத்தால் ஞான அப்பிரமாண்யங்கள் கூடவே கவரப்படுமென்று அப்பிராமாண்யமுதன்னானே கவரப்படும் இங்ஙனமாயினும் அப்பிரமாண்யம் பிறிதானே பிரமாண்யமும் பிறிதானே கிரகிக்கப்படும். ஞானங் கிரகித்தலின் வேறென்பதிதன்பொருள் ஞான மாநந்தக் காட்சியாகே கிரகிப்படும்; பிரமாண்யம் அநுமானத்தால்

அங் னுனமன்றோ புனன் ஞாநத்திற்குப் பின் புன
ல் வேண்டியானது செலவிருவகை, பலமுடைய
தும் பலமில்லதுமென. அவற்றுள் யாது பயனோ
கூடிய தது பலமுடைச் செலவு. அதனால் ஞாந
த்திற்கு மெய்மையதுமிக்கப்படும். பிரயோகமும்;
விவாதத்தாற் றழுவப்பட்ட புனன்ஞாநம் பிரமா
ணப் பயனுடைச்செலவுதோற்றுவித்தலான். யா
துபிரமாண மன்றது பயனுடைச் செலவைத்தோ
ற்றுவியாது; எங்ஙனம்? பிரமாணப் போலி. இது
கேவலவியதிரேகி. இதிற்பயனுடைச் செலவைத்
தோற்றுவிப்பதான புனன் ஞாநம் யா தது பக்க
ம் அதனது பிராமான்யம் சாத்தியம். மெய்மை
யதாமென்று பொருள். பிரமாகரணத்துவமன்று;
நினைவால் சியபிசாரம் வருதலிள். எது சமர்த்த
ப்பிரவிருத்தி சநகம் — பய டைச் செலவைத்
தோற்றுவித்த லென்னு ளளவு. இக் கேவலவியதி
ரேகி யதுமாநத்தா லப்பியாச தசையி லுண்டான
ஞாநத்திற்குப் பிராமான்யந் துணிகையில் அது
திட்டார்தமாகச் செலவுக்கு முன்னருந் தன் சா
தியத்துவத்தால் அந்நுவயவியதிரேகி யதுமாநத்
தாற் பயின் றறியாத ஞாநத்தினது பிராமான்யம
துமி 'கப்படும் ஆதலிற் பிறிதானே பிராமான்ய
ம் ஞாநங் கிரகிப்பதானே, கிரகிப் ப்படுவதன்று.
பிரமாணங் ள் கூறினும், பிரமேயங்கள் கூறுதும்.
பிரமாண முற்றும்.

உ, பிரமேயம்.

ஆன்மா, சரீரம், இந்திரியம், அருத்தம், புத்தி, மனம், பிரவிருத்தி, தோடம், பிரேத்தியபாவம் பலம், துக்கம், அபவருக்கம், பிரமேயம் என்பது சூத்திரம்.

1 ஆன்மா.

அவற்றுள் ஆன்மத்துவ சாமாநியவான் ஆன்மா. அவனுந் தேகேந்திரியங்களின் வேறுபிணன், சரீரங்கடோறும் பின்னமாயினான்; விபு; நித்தியன்; அவனு மாதக் காட்சியான். விபாதத்திற் புத்தியாதி குணலிங்கமுடையன், அங்ஙனபன்றோ, புத்தியாதிகள் குணங்கள்; அநித்தியமாய்க் கொண்டோ ரிந்திரியத்தாற் கிரகிக்கப்படுதவால்; ரூபம் போல. குணமுங் குணியைப் பற்றியதே. அவற்றுள், புத்தியாதிகள் ஆதங்கட்குக் குணமல்ல; மாதக் காட்சித் தன்மையால். யாவை ஆதங்கட்குக் குணங்கள் அவை மாதத்தாற் கிரகிக்கப்படா எங்ஙனம்? உருவாதிக டிக்குக் கால மநங்களுக்குக் குணங்களல்ல; விசேட குணமாதலின். யாவை திக்காதி குணங்கள் அவை விசேடகுணமல்ல; எங்ஙனம்? சங்கியை முதலிய அவை யெல்லாப் பொருள்கட்கும் பொதுக்குணங்கள் புத்தியாதிகள் விசேட குணங்களே; குணமாய்க் கொண்டோ ரிந்திரியத்தாற் கவரப்படுதலின் உருவம் போல ஆதலிற் பிக்காதிசளுக்குக் குணங்களல்ல. ஆதலின் இவ் வெட்டுத் திரவியங்களினின்றும் வேறாய்ப் புத்தியாதி கட்குக் குணி வேண்டத் தக்கது. அதுவே

யா' மா பிரயோ மும்: புத்தியாதிகள், பிருதிவி யாதி யஷ்ட திரவியங் ளின் வேறான திரவியத்தை ப் பற்றுவ ' பிருதிவியாதி யஷ்ட திரவியங்களைப் பற்றாமலு குணமாதலின், யாது பிருதிவியாதி ய ஷ்ட திரவியங்களின் வேறாய திரவியத்தைப் பற்றா தது பிருதிவியாதி யஷ்ட திரவியங் களைப் பற்றாம ற் குணமன்று எ'ங்ஙனம்? உருவாதி, இது கேவ லவியதிரேகி. அந்நுவயவியதிரேகியானும் 'ளக்கு ப எ' னம்? புத்தியாதிக் பிருதிவியாதி யஷ்ட திரவிய' ளின் ேறான பொருளைப் பற்றுவன' பிருதிவியாதிகளைப் பற்றாமற் குணமாதல் ' யாது எதைப்பற்றாமற் குணம், அது அதின் வேறுபதை ப்பற்றுவதாம். எங்ஙனம்? பிருதிவியாதியைப் பற் று ஒலி பிருதிவியாதிக்கு வேறான வானைப்பற்றிய தெ'று ஆதலின், இங்ஙனம், பிருதிவியாதி யஷ்ட திரவிய' ளின் வேறு யொ' பதாம்பொருளான ஆன்மாச் சித்திக்கும், அவனும் யாண்டுங் காரியந் தோன்றுதலி' விபு பரமமகற் பரிமாணவானெ 'று பொருள். விபுத்துவத்தால் அவற்கு நித்திய அநுமானம் வியோமம் போல, சுகமுதவிய வேறு பாட்டா லுடம்பு ேராவும் வேறுபாடுடையாள்

2. சரீரம்.

அவனு'குப் போக நிலம் உடம்பு. இன்ப துன் ப அதுபலம் போ ம் அது ஏதனோடு கடிய ஆன் மாவிற் றோ'றும் அது போக நிலம்; அதுவே ச ரீரம் சேட்டாசிரயமுட ம்பெனினுமாம். சேட்டை, இதமகிதமடைதற் பரிகரித்தற்பொருட்டுப் புடை...

பெயர்தல். புடைபெயர்தன் மாத்திரை யன்று.

3. இந்திரியம்

உடம்போடு சையுத்தமாய ஞாந் ரணமான அதிந்திரிய மிந்திரியம். “அதிந்திரிய மிந்திரியம்” என்று கூறிற் காலாதியினு மிந்தியத்துவம்வரல்வேண்டும். ஆதலில் “ஞாநகரணமான” என்று கூறப்பட்டது அங்ஙனமாயினும், பொரு ளிந்திரிய சந்திசர்ஷ முதலியவற்றினும், இந்திரியத்துவம் வரல்வேண்டும் ஆதலின் “உடம்போடு சையுத்தமாய” என்று கூறப்பட்டது “உடம்போடு சையுத்தமாய ஞாநகரணம்” என்று கூறில், ஆலோ த்தினும் இந்திரியத்துவம் வரல்வே டும். ஆதலில் “அதிந்திரியம்” என்று கூறப்பட்டது.

அவ்விந்திரியங் றும் ஆறு; கிரா ம், இரசநம், சட்சு, துவக்கு, சுரோத்திரம், ம ம் என்பனவே அவற்றுள் கந்தந் தோன்றுதற் சாதந் இந்திரியங் கிராணம்; மூக்கு துனியினிருப்பது அதுவும் பிருதுவிமயம். கந்தமுடை மயின்; கந்தமுடை மயுங் கந்தங் கவர்வதால் எவ்விந்திரியம், உருவாதியைந்தினுள் எக்குணத் தக் கவரும் அவ்விந்திரியம் அக்குணத்தோடு கூடியது. எங்ஙனம், சட்சு ரூபக் கவர்வது; உருவத்தையுடையது; அதுபோலக் கிராணங் ந்தத்தைக் கவர்வது மதனாற் கந்தத்தை யுடையதுமாம். இரசத் தோற்ற சாதந் இந்திரிய மிரசநம் நா துனியிருப்பது; அதுவு மப்புமயம்; ரூபாதி யந்தினு ளிரதத்துக்கே யபிவியஞ்சகமாதலில் வாய்நீர் போல. ரூபந் தோற்ற சாதந் இங்கு

ரியஞ் சட்சு; ண்மணி நுனியி னிருப்பது; அதுவு
ந் தேயுமயம். ரூபாதி யைந்தினுள் ரூபத்தி
ற்கே யசுவியஞ்ச மாதலில் விளக்குப் போல பரி
சத் தோற்ற சாதந இந்திரியந் துவக்கு; உடம்பெ
லாம் வியாபி. அதுவும் வாயுமயம் ரூபாதி ஐந்தி
னுட் பரிசத்திற்கே பசுவியஞ்சகமாதலின்; சரீர
வியர்வத் தண்மை யபி சிஞ்ச மான விசிறிக் காற்
றுப் போல சத்தத் தோற்ற சாதந இந்திரியஞ்
சோத்திரம். அது செவியோடு கூடிய ஆகாயமே.
(வறு பொருளன்று; சத்த குணத்துவத்தால். அ
துவுஞ் சத்தங் கிரகித்தலின். எவ்விந்திரியம் ரூபா
தியைந்தினுள் எக்குணத்தைக் கவர்வது, அது, அ
க்குணத்தோடு கூடியது. எங்ஙனம்? சட்சு முதலி
யவைகள், சத்தங் கிரகிப்பது சுரோத்திரம் ஆதலி
ன், அது சத்தகுணமுடையது அற்றாயின் சட்சுமு
தலிய இந்திரிய முண்மையின் யாது பிரமாணம்?
கூறுதும்; அதுமாதம். ரூபாதி ஞானங்கள் கரணசா
த்திய கள் கிரியயாதலின் துணித்தற் கிரியை
போ

4. அருத்தம்.

அருத்தங்கள், ஆறு பதார்த்த ன் அவைதிரன்
யம் குணம், கருமம், சாமாநியம், விசேடம், சமவா
யமென்பனவே.

பிரமாண முதலியன ஈண்டே யடங்குவனவாயி
னும் பயன்படல்வசத்தாற் பேதமாகக் கூறப்படும்
திரவியம்

அவற்றுள் சம ராயிகாரணந் திரவியம்

அத் திரவியங்களும் பிருதிவி, அப்டு, தேபு, ராயு, காயம், ஈனம், திக்கு, ஆன்மா, உறம் வரகு பதே

அவற்றுட்பிருதிவித்து சாமாநியமு ட பிருதிவி யது பிருதிவி. வன ம மென் ம முதலிய அவயவ சையோ விசேடத்தோடு கூடிது; கிராணம், உடம்பு, மட்பி டம் கல், மரமுதலிய உருவமுடையது. கந்தம் ரூபம் இரதம் பரிசம். சங்கியை, பரிமாணம், றே ருதல் கூடல் பிரி, ல், அண்மை, சேப்மை, கு த்துவம், திரவத்தும், சம்ஸ்காரமுடையது. அது ம் நித்த அரித்த பேதத்தால் இரவகை பரபாணு ரூபம் நித்தியம் காரிய ரூபம், அரித்தியம் பிருதிவியினு டய ரூப ரச ந்த பரிசங் ள் அரித்தியங்கள், பா த்தாற் றென்றி னை; பாகந் தேபு சையோகம் ஆதலிற் பிருதிவியினது மு ினர் ரூப முதலியன பெ டும் மற் றையன பிறக்குமென்பது பாக, ி, றற்றோன்று

அப்புத்தன்மைச் சாமாநியமோடு கூடிய அபபு , ப்பு. இரசந இந்திரியம் ஆறு, ட், ப னி, ஆலி முதலிய உருவமு டயது; ந்த மின்னிச் செருகமோடு கூடிய மு ி சொன்ன கு முடையது; நித்த அரித்தமுமாம் நிததம் பரமா ரூபம், அரித்தங் காரிய ரூபம் நித்திய ரூ டய ரூபாகி, நித்தியங்கள்.

தேபுத்தன்மைச் சாமாநியமு டயது தேபு. தேபு சட்சு, ஞாயிறு, பொன், தீ, மி ி முதலிய வேறுபாடுடையது ரூபம் பரிசம் சங்

பை, பரிமாணம் பிரதக்த்தவம், சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், திரவத்துவம் சம்ஸ்காரமுடையது. சித்த அபித்தமும், முன்போல் அது உற்பூத ரூப பரிசம், அதுற்பூத ரூப பரிசம், அதுற்பூத ரூப உற்பூத பரிசம், உற்பூத ரூப அதுற்பூத பரிசமென்று நால்வகை

உற்பூதரூப பரிசம் எங்ஙனம்? பிண்டத் தேயு வான தி முதலியன உற்பூத அபிபூத ரூப பரிசம் அதுற்பூத ரூபமென்னிற் கட்டிலப்படாமை வேண்டும்; அதுற்பூதபரிசமென்னிற் பரிசத்தாற் கிரகிக் கப்பா னமை வேண்டும் அபிபவம் வலியதாகிய தன் சாதியான பிரதிவி சம்பந்தப் பரிசத்தாற் பண்ணப்படுமே. அதுற்பூத ரூப பரிசத் தேயு எங்ஙனம்? சர் சிந்திரியம். அதுற்பூத ரூப உற்பூத பரிசம் எங்ஙனம்? வெர்நீரிற் தேயு. உற்பூத ரூப அதுற்பூத பரிசம் எங்ஙனம்? விளக்கினதொளி மண்டலம்.

வாயுத்துவசம்பந்தமுடையது வாயு. துவ வாயு க்கிந்திரியம், பிராணன், காற்று முதலியபே தமுடையது; பரிசம், சங்கியை, பரிமாணம், பிரதக்த்தவம், சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், விரைவுடையது. அதுவும் பரிசத்தால் அதுமேயம். அங்ஙனமன்றோ, வாயு வீசுகையில் வெம்மை தண்மையில்லாத பரிசம் யாதொன்று தோன்றுகின்றது அது குணமாதலிற் குணியை அதுமாபிக்கும் குணியும் வாயுவே; பிருதிவித் தோன்றாமையின். பிரதிவி வாயுவல்லதற்கு வெம்மை தண்மையில்லாத பரிசமின்மையின். அதுவும் சித்த அபித்த பேதத்தால் இருவகை. சித்தியம் பரிமாண

ரூப வாபு; அறித்தியங் காரிய ரூப வாபு

அவற்றுட் காரியமான பிருதிவியாதி
தோற்றமும் நான்கிற்கு முற்பத்தி நாச முறையே
அழிவு மூலமும். இரண்டு பரமானுக்களது
வினையாற் சையோகமுண்டாகையிற்
றுவியணுகற் தோன்றும். அதற்குப் பரமானுக்கள்
சமவாயிகாரணம்; அவற்றது சையோக மசமவாயி
காரணம்; அதிட்டாதி நிமித்தகாரணம்; துவியணு
கங்களது வினையாற் சையோகமுண்டாகையிற் றி
ரியணுகற் தோன்றும். அதற்குத் துவியணுகங்கள்
சமவாயிகாரணம் ஒழிந்தன முன்போல இங்ங
னம் திரியணுகங்களாற் சதூரணுகம், சதூரணுக
ங்களா லபரதூலம், அவற்றாற் தூலதரம் தூலதர
ங்களாற் தூலதமம். இங்ஙன முறையான மகாப் 9
ருதிவி மகா அப்பு; மகா தேயு, மகா வாபு தோன்
றும். காரியத்தை யடைந்த ரூபாதிகள் தங்கட் கி
டமான சமவாயிகாரணத்தை யடைந்த ரூபாதி
ளாற் றோன்றும்; காரண குணங்கள் காரியகுணங்
களைத் தோற்றுவிக்குமென்னு நியாயத்தால் இங்
ஙனம் தோன்றிய ரூப முதலியவுடைய காரியத்திர
வியமாகிய குடமுதலியவற்றிற் கவயவமான கபா
லமாலாதியிற் றள்ளுதலானாயினும். புடைத்தலான
யினும் வினை தோன்றும் அதனால் விபாகம் அத
னால் அவயவியைத் தோற்றுவிப்பதான அசம ரா
யிகாரணமான சையோகத்திற்கு நாசம்பண்ணப்ப
டும். அதனால் காரியத் திரவியமான அவயவியா
ன குடமுதலியவற்றிற்கு நாசம் இங்ஙன மசமவா
யிகாரண நாசத்தாற் நிவியநாசங் காட்டப்பட்ட

தோற்றமும் அழிவும்

து. ஓரிடத்துச் சமவாயிகாரண நாசத்தாற் திரவியநாசம். எங்ஙனம்? முற்கூறிய பிருதிவியாதிகளுக்ஞ்சுச் சங்காரத்திற் சங்கரிக்கவேண்டி மகேசனுடைய சங்கரித்தல் வேட்கையால், அணுக்களில் வினை, அதனால் விபாகம், விபாகத்தாற் சையோகநாசம்; துவியணுகங் கெடுகையில் ஆசிரயக் கேட்டாற் திரியணுகாதி நாசம். முறையே பிருதிவியாதி நாசம். எங்ஙனம்? நூற்கேட்டின் ஆடைகெட்டு அதனையடைந்த ரூபாதிகளுக்குத் தன தாசிரயக்கேட்டானே கேடு. வேறாயின், ஆசிரய மிருக்கையிலே மாறுபட்ட குணமடைதலாற் கேடு; எங்ஙனம்? பாகத்தாற் குட முதலியன ரூபாதிநாசமென்க

பரமாணு * சற்பாபத்துக்குப் பிரமாணம்பாது? கூறுதும் சாளர வெயிற்கண்ணதாகிய எல்லாவற்றினு நுண்ணியதியாதொன்றுதோன்றும் அது தன்னி னுண்ணியதாகிய பரிமாண திரவியத்தாற்றோன்றிபது காரியத் திரவியமாதலில் குடம்போல அத்திரவியமுவ் காரியமே; பெருந் திரவியத்தைத் தோற்றுவிப்பதற்குக் காரியத்துவநியமத்தால் ஆதலின் இங்ஙனம் துவியணு மென்னும் வேறு திரவியஞ் சித்தம். அதுவுந் தன்னி னுண்ணியதாகிய சமவாயிகாரணத் திரவியத்தாற்றோன்றும் காரியத்திரவியமாதலில்; குடம்போல யாது துவியணுகத்தைத் தோற்றுவிப்பததுவே பரமாணு அதுவுந் தோற்றுததே அற்றாயின், காரியத் திரவியத்தைத் தோற்றுவிப்பதற்குக் காரியத்துவ நியமமாதலின்.

அது தோன்றாத தெங்ஙனம்? கூறுதும். எண்ணி
றந்தகாரிய பரம்பரை யநவந்திதோஷம்வருதலி
ன், இங்ஙனமாயிற், பல திரவியத்தாற் பிறத்தல் வி
சேடமினமையின். மேரு கடுகுகட்குத் துல்லிய ப
ரிமாணத்துவம் வருதலின், ஆதலிற் றேன்றாததே
பரமாணு. துவியணுகம் இரண்டு பரமாணுக்களா
ரே தோன்றும்; ஒன்றற்குத் தோற்று வியாமை நி
யமமாதலின், மூன்று முதலிய கற்பனையிற் பிரமா
ணமின்மையின், திரிபணுக மூன்று துவியணுகங்க
ளாவே பிறக்கும்; ஒன்றற்குத் தோற்று வியாமை
நியமமாதலின், இரண்டாற் றேன்றிற் காரியத்தை
யடைந்த மகத்வந் தோன்றாமை வரல்வே ர்முகுதலி
ன் காரியத்தின் மகத்துவங் காரணத்தின் மகத்து
வத்தானாவது காரணப் பன்மைபா னாவதன்றோ?
அவற்றுள் முதலதின்மையின் ஈற்றது வேண்டத்த
க்கது; நான்கு முதலிய கற்பனையிற் பிரமாணமின்
மையின் மூன்றானே மகத்துவந் தோன்றுதல் கூ
டுதலின்

சத்த குணமுடைய தா ராயம் சங்கி
க்ஷகாயம் யை, பரிமாணம், பிரதகத்த்வம், சைபோ
கம், விபாகமுடையது; ஏகம்; விபு; நித்
தியம், சத்தலிங்கமுடையது அசற்குச் சத்தலிங்
க மெங்ஙனம்? பாரிசேடத்தால்; அங்ஙனமன்றோ
சத்தங் குணம்; சாமாநியமுடையதாய் நம்மனோர்
புறவிந்திரியமொன்றற் கிரகிக்கப்படுதலின்: ரூபா
பாதி போல. குணமங் குணியைப்பற்றியதே. அ
தற்குப் பிருதிவியாதி நான்கு மான்மாவுங் குணியா
கத்தகா; சத்தஞ் சைவியாற் கிரகிக்கப்படுதலின் யந

வை, பிருதிவிபாதி கு ங்கள்? அவை சுரோத்திரேந்திரியத்தாற் கிரகிப்பன அல் ல. ாங்ஙனம்? ஞ பாதிகள். சத்தஞ் சுரோத்திரேந்திரியத்தாற் கிரகிக்கப்படும் திக்குக் கால மநங்களது குணமன்று விசேடகுணமாதலின். ஆதலின் இவ்வெட்டினின் றும் வேறு ச்சத்தத்திற்கு குணியநுமிக்கப்படும் அதுவே யாகாயம். அதுவும் ஒன்று; பேதத்திற் பி ரமாணமின்மையின், ஒருமையாற் சு.டுதலின், ஒரு மையாதலின் ஆகாயத்துவமென்னுஞ் சாமாநியம் ஆ ராயத்திலில்லை; சாமாநியம் பல்விடத் திருத்தலின். ஆக யம் விபு-பரமமகற்பரிமாண முடையதெ ன்று பொருள்; எல்லாவிடத்து வ காரியந் தோன் றுதலின். விபுத்துவத்தா னித்தியம்.

காலந் திக்குள் ளேரு பரத்துவா காலம். பரத்துவத்தால் அநுமேயம். சங்குநய பரிமாணம், பிரதக்த்வம், சையோகம், சி பாகமுடையது; ஒன்று; நித்தியம்; விபு அதற்குத் திக்குள் வேறுன பரத்து ாபரத்துவத்தால் அ நுமமயத்துவம் ாங்ஙனம்? கூறுதும், அ ியனா யண்மையா பரத்துவத்திற் கருகனான முதலியோ ன் கண் வேறுன பரத்துவந் தோ ாறும் சேயனா ய்ச் சேய்மையாற் பரத்துவத்திற் கருகனான இளை யோன் கண் வேறுன அபரத்துவந் தோ ாறும். இ திற் றிக்குள் வேறுன பரத்துவமு மபரத்துவமுங் ாரியமாய்த் திக்கு முதலிய காரணமுண்டாகாமை யிற் காலமே ாரணமென்றநுமிக்கப்படும் அஃது ஒ ிருயினும் நிகழ் விறப் பெதிர்வு வினை யுபாதி ய

சத்தான் நிகழ்வு முதலிய *வியபதேசத்தை யடையும் புருடனைப் போல; அவற் கடுதன்முதலிய வினையுபாதிவசத்தான் மடையன் முதலிய வியவதேச மடையும் இதற்கு நித்திய விபுத்துவங்கண் முன்போல.

திக்கு ஒன்று; நித்தியம்; விபு; சங்கியை, தீக்து. பரிமாணம், பிரதக்த்வம், சையோகம், விபாகமுடையது அதுவுங், கிழக்கு முதலிய ஞானங்களா லறுமேயம்; அவற்றிற்கு வேறு நிபித்தமின்மையின் கிழக்கினும் மேற்கினும் பொருளாண்டேயிருத்தலின். அஃது ஒன்றாயினும் தன்ற நேச சையோக வுபாதி வசத்தாற் கிழக்கு முதலிய பெயர்களை யடையும்

ஆன்மத்துவ சாமாநியமுடைய தான்மா. ஆன்மா. சுக துக்கமுதலிய வேறுபாட்டாற் பலவே. அதுவுங் கூறினும். அதற்குக் குணங்கள், சங்கியை முதலிய ஐந்தும் புத்தி முதலிய ஒன்பதும் அதற்கு நித்தியத்துவ விபுத்துவங்கண் முன்போல.

மநத்துவ சாமாநியமுடையது மநம். அமநம். ணு பரிமாண சையோகி அகவிர்திரியம் மநம். இன்ப முதலிய உபலத்திக்குக் கரணம். சங்கியை முதலிய ஐந்து குணமுடையது பரத்துவம், அபரத்துவம் வேகமுடையது. இந்த மந சையோகத்தாற் புறவிர்திரியம் புறப்பொருள் கிரகிப்பது. அதனானே யெல்லா உபலத்திக்குஞ் சாதநம். அதுவு காட்சியன்று; மற்றென்னெனின் அது

மாநத்தாற் றோன் றுவது அங்ஙனமன்றோ, இன்ப முதலிய உபலத்திகள் கட்புல முதலிய அல்லாக் க ரணத்தாற் சாதிப்பன, கட்புல முதலிய இன்றியுந் தோன்றலின், யாது கரணம் அது மநம். அதுவு ம் அணுபரிமாணம்

திரவியங்கள் கூறினும்; குணங்கள் கூறுதும்.

குணம்.

சாமாநியமுடையது, சமவாயிகாரணம் அல்ல து, வினையல்லது, குணம். அதுவும் பொருளைப் ப ற்றியது; ரூபம், ரசம், கந்தம், பரிசம், சங்கியை பரிமாணம், பிரதக்த்வம், சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், குருத்துவம் திரவத்து வம், சிகேகம், சத்தம், புத்தி, சுகம், துக்கம், இச் சை, துவேஷம், பிரயத்நம், தருபம், அதருமம், சம்ஸ்காரம் என்னும் பேதத்தா லிருபத்துநான்கு குணமாம்.

அவற்றுட் கட்புல மாத்திரையாற் கிரகி உருவம். ப்பது ரூபம் சாதிபுடையது; விசேட கு ணம்; பிருதிவி முதலிய மூன்றன்கணிநுப் பது. அதுவும் வெண்மை முதலிய பல பிரகாரம்; பிருதிவியிற் பாகசரூபம்; தேயுவில் அபாசக வெ ண்மையொளி; அப்புவி லொளியில்லாத அபாசக வெண்மை

இரசம் இரசநேந்திரியத்தாற் கிரகிக்கப் டிரச°. படுவது; விசேட குணம்; பிருதிவி புனல் களிலிருப்பது. அவற்றுட் பிருதிவியின் ம துர முதலிய அறுவகைப் பாகசமும், அப்புவிந் ம

தூர மபாசகமும் நித்தியநித்தியமாம்; நித்தியப் பரமானுவான அப்பு நித்தியங் காரியமான அப்புவினென்க.

கந், ங், கிராத், ரற் றுங் குணம் நதம. பிருதிவிமா, தி ரயினிருப்பது அது நற் நாற்றந் தீநாற்றமென் றிருவ புனன் முதலியவற்றிற் நதந்தோன்ற் டசுயத்தசமவாய த்தா லென் றலியத்தக்கது

பரிசந், துவக்கந் திரியத்தான் மாத்திரங் பரிசம. இரகிக்கப்படுவது. பிருதிவியாதி நான்கினி

ருப்பது. அது தண் ம, ம்மை தண் மை வெம்மையில் தென்னும் பீபதத்தான் மூவ வ ; த ட ரீரில். வெம்மைதீயில் தண்மை வெ ம்மையில்லது பிருதிவி வாயுக் ளில் இவ்வுருவா தி நான்கும் ம த்துலத்தோ டாருபொருளிற் ச மவேதித்துக் கொண் டுப்பூதங்களாயே காட்சிகள்

சர்கியை, ஒருமை முதலிய வியவகாரத் சர்கிய. தின் கார ம் சாமாநியகுணம் -ஒன்று

முதற் பரார்த்தமளவும். அவற்றுள் ஒரு மை இருவகை; நித்த அநித்த பேதத்தான் நித்தி யத்தை யடைந்தது நித்தியம். காரியத்தையடைந் த நித்தியம் தன தாசிரய சமவாயிகாரணத்தை யடைந்தவொருமையாற் றேன்றுவது இருமைய நித்தியமே. அதுவும், இரண்டு பிண்டங்களில் இ டெதான் ி தொன்றென்னு மவா தற் கருத்தா ற் றேன்றும் அவற்றுட், பிண்டங்கள் சமவாயி காரணம் பிண்டங்கள் லொரு மக ளசமவாயி காரணம் அவாவுதற்கருத்து நிமித்த காரணம் அ

வாவுதற்கருத்து நாசத்தானே யிரு மைநாசம் இங்
கன மும்மை முதலிய தோற்றம்.

பரிமாணம், அவு வியவகாரத்தின்
பரி காரணம். அது அணு, மகத்து, நெ
டில், குமில் என நான்கு வகை. இன்
னும் அது நித்த அநித்தபேதத்தா லிருவகை. நித்
தியத்தை அடைந்தது நித்தியம். காரியத்தை யடை
ந்த அநித்தியம். காரியத்தை யடைந்த பரிமாணங்
காரணத்தை யடைந்த சங்குயாயோரி, பரிமாண
யோரி பிரசயயோரி; அவை யெங்ஙனம்? துவியணு
கபரிமாண மீசுவர னபேட்சா புத்தியாற் றேன் றி
ய பரமாணு இருமையாற் சங்கையாற் சங்கியா
யோரி சங்குயாகாரணமென்று பொருள். திரியணு
கபரிமாணமுந், தனதாசிரய சமவாயிகாரணத்தை
யடைந்த பன்மைச் சங்கியாயோரி. சதுரணுகாதி
பரிமாணந் தனதாசிரய சமவாயிகாரண பரிமாண
த்தாற் றேன்றியது. பஞ்சி: திரட்சி பரிமாணந் த
னதாசிரய சமவாயிகாரண அவயவங்களது பிர
சிதில சையோகத்தாற் றேன்றியது. பரமாணு ப
ரிமாணமு மாகாயாதியைபடைந்த பரிமாண்டல்ய
மென்னும் பரமமகற் பரிமாணமு நித்தியமே.

பிரதக்த்வம் வேறென்னும் வியவ
பிரதக்த்வ காரத்தின் காரணம்

சையோகஞ் சைபுக்தவியவகாரத்தி
சகே க னேது இரண்டன்கண்ணது அவ்
வியாப்பிய விருத்தியது. அது வேறு
வினையாற்றேன்றியது, இரண்டன் வினையாற் றேன்

றியது சையோகத்தாற் றேன்றியதென மூவகை. அவற்றுள் வேறுவினையாற் றேன்றுவ தெங்ஙனம்? வினையுடைய பருந்தோடு வினையில் குற்றிக்குச்சை போகம் அதற்குப் பருந்தின் வினை யசமவாயிகா ரணம். இரண்டன் வினையாற் றேன்றுவ தெங்ங னம்? வினையுடைய மல்லரது சையோகம். சையோ கத்தாற் றேன்றுவ தெங்ஙனம்? காண அகாரண சையோகத்தாற் காரிய அகாரிய சையோகம் ளங்ங னம்? கைத்தரு சையோகத்தான் மெய்த்தருசை யோகம்.

விபாகம் பிரிவின் விபவகாரரது. சை விபாகம் யோகமுதற்று யிரண்டன்கண் ணிருப னி. அது வேறுவினையாற் றேன்றியது, இரண்டன்வினையாற் றேன்றியது, விபாகத்தாற் றேன்றியதென மூவகை. அவற்றுண் முதலதெங் னன்? மலையினின்று மெழும் பருந்தின் வினையாற் பருந்தோடு மலைக்கு விபாகம். இரண்டாவ தெங்ங ன்? தகர்களது விபாகம் மூன்றாவதெங்ங ன்? கை த்தரு விபாகத்தான் மெய்த்தருவிபாகம்.

பரத்துவாபரத்துவம் என்ப, பர அபர பரத்துவம் வியவகாரத்தின் காரணங்கள் அவை அபரத்துவ திக்கான் வந்தவுங் காலத்தான் வந்த வுமென இருவகைய.

அவற்றுட் டிக்கான் வந்தவற்றது தோற்றங் கூ றுதும்.

ஒரு திசையிலிருக்கும் பிண்டங்களில் இஃதென னணித்தென்னும் புத்தியால் அது கிரகிக்கப்பட்

ட திக்குப் பிண்ட சையோகத்தால், அபரத்துவம் அணியதன்கட்டோன்றும்; சேய்மைப் புத்தியாற பரத்துவம் சேயதன்கட்டோன்றும் பிண்டத்தி னுடைய அண்மை காண்பவன துடம் பபேட்சை யிற்றைச் சையுத்த சையோக அற்பியத்துவம்; அவற் றி ரா *பூபத்துவஞ் சேய்மை

காலத்தான் வந்த பரத்துவாபரத்துவங்களது தோற்றங் கூறுதும்

நியமமல்லாத திக்கினிருக்கின்ற இளையோன்மூத் தோனுடைய பிண்டங்களில் இவ நவனி னற்பகா ல சம்பந்த னென்னு மிவ்வகை யவாவுதற் புத்தி யால் அதுக்கிரகிக்கப்பட்ட கால பிண்டங்களினு டைய சையோகத்தா லினையோன் ணபரத்து ர் தோ னும் இவன் அ னின் மிகுந்த கால சம்ப ந்தமுடையனென்னும் புத்தியான் மூத்தோன்கட் பரத்துவந் தோன்றும்

சூர்த்துவம், முதல்வீழ்தலி னசமவா சூர்த்துவம் யிகாரணம் பிருதிவி புனல்களி னிருப் பது. சையோகம் வே முயற்சியின்றி ி சூர்த்துவத்தால் வீழ்தலுளதென்று கூறப்படும்.

திரவத்துவம் முதலிலாமூகுதலி திரவத்துவம் னசமவாயிகாரணம்; நிலந் தேயு நீ ரி னிருப்பது திரவத்துவம், நிலந் தியான ரெய் பொன்களுக்குத் தி ாசயோகத்தாற் றிரவத்துவமாதலின் நைமித்தி த் திரவத்துவம் நீரின், இயற்கைத் திரவத்துவம்

சிறேகந் திரட்டுதலினேது நீரீன்பாத்
சிறேகம் திரமிருப்பது காரண குணமுதற்று; கு
ருத்துவமுதலியபோலப் பொருணிற்ருந்
துணைபுரிப்பது

சத்தஞ் செவிப்புலனாற் கவர்வது; ஆ
சத்தம் காய விசேட குணம்

அற்றாயின் அதற்குச் செவிப்புலனாற் கிரகிக்கப்
படுதலெங்ஙனம்? யாண்டாயினு முரசு முதலிய இ
டத்திற் சத்தந் தோன்றும் செவிப்புலன் புருட
னிடத்தே இருக்கும்

அஃதொக்கும்; முரசிடத்தே தோன்றிய சத்தம்
வீசிதரங்க நியாயத்தாற்றான், கதம்பமுகுள நியாய
த்தாற்றான் றனக்கணித்தான சத்தந் தோற்றுவிக்க
கும் சத்தமுஞ் சத்தாந்தரந் தோற்றுவிக்குமென்
னுமுறைமையாற் செவிப்புலனிடத்தே யிறுதிச்ச
த்தந்தோன்றும். அவ்விறுதிச்சத்தஞ் செவிப்புலனா
ற் கிரகிக்கப்படும் முதலது நடுவதுமல்ல

இங்ஙனம் வேய் பிளக்குங்கா லிரு பிளவி நீக்க
த்திற்றோன்றிய சத்தஞ் சத்தாந்தரந் தோற்றுவிக்க
கு முறையானே செவிப்புலனிறுதிச்சத்தந் தோன்
றும் அவ்விற்றிற் சத்தஞ் செவிப்புலனாற் கவரப்பட்
டும்.

முரசொலி யென்னாற் கேட்கப்பட்ட தென்னும்
புத்தி யீண்டுப் பிராந்தியே முரசொலி யே, என்று
யின் முரசாகாய சையோகமசமவாயிகாரணம்
முரசு குணிற் சையோக நிமித்த ராரணம். வேய் பி
ளத்தலாற்றோன்றிய சட சட வெலித் தோற்றத்
தின், வேய் பிள வாய் சையோக மசமவாயி ரா

னம், இருபிளவினக்க நிமித்தகாரணம். இங்கனமுதலொலி சையோகத்தாற் றேன்றியனும் விபாகத்தாற் றேன்றியதுமாம். முதல தொழிந்திடு மொலிகள் சத்தத்தை யசமவாயிகாரணமாகவுபயன. அதுகூலவாயு நிமித்தகாரணம். சையோகத்தால் விபாகத்தாற் சத்தத்தாற் சத்தந் தோன்றுமென்று பிறருங் கூறினர். முதலது முதலான எல்லாச் சத்தங்களுக்கு மாகாயமே சமவாயிகாரணம் வினை புத்திபோல முக்கணமாத் தீர அவத்தையது. அவற்றுண் முதனடு மொலிகள் காரிப சத்தத்தாற் கெடும். ஈற்ற தீற்றபலா லீற்றய லீற்றாற் சுந்தோபசந்த நிபாயத்தாற் கெடுமென்பது பொருந்தாது; முக்கண வவத்தையான லீற்றதுடைய இரண்டாக கணத்தி லிருப்பதான மூன்றுங் கணத் தில்லையான ஈற்றபலா லீற்றக்கேடு தோன்றில் பொருந்தாமை யின் ஆதலி லீற்றயற் கேட்டானே யீற்றுக்கேடு. சத்தத்தின் கேட துமாந்ததால். அங்ஙனமன்றோ? சத்த மறித்தியம்; சாமாநியமுடையதாய் நம்மனோர் புறவிர்திரியத்தாற் கவரப்படுதலின்; குடம்போல விதிற் சத்தத்தினுடைய அறித்தியத்துவஞ் சாத்தியம்; அறித்தியத்துவமும் விநாசத்தோடு கூடிய சொருபத்துவம் விநாசத்தோடுகூடியசத்தை பொருந்தாது; சத்தையில்லாத பிராகபாவத்தில் அறித்தியத்துவ மின்மை வரல்வேண்டுதலின் சாமாநிய முடையதாய் நம்மனோர் புறவிர்திரியத்தாற் கிரகிக்கப்படுத லேது இந்திரியத்தாற் கிரகிக்கப்படுதலென்று கூறி லான்மரின் வியபிசாரம்வருதலின் புற

விந்திரிபமென்று கூறப்பட்டது. யோகி புறவிந்திரிபத்தாற் கவர்வதான அதனோடு வியபிசாரம் வருதலின் அதை விலக்கும்பொருட்டு நம்மனோரென்று கூறப்பட்டது. யோகி யுண்மையிற் பிரமாணம் யாதா? கூறுதும்: பரமானுக்க ளொருவர்க்குக்காட்சி; பிரமேயமாதலின், குடம்போல, யாவன் பரமானுவைக் காண்பா நவனே யோகி. அங்குனமாயினுஞ் சாமாநிபாதிக்கோடு வியபிசாரம் வருதலின் சாமாநிபமுனையதாய் என்று கூறப்பட்டது. சாமாநிய முதன்முன்றுஞ் சாமாநியமுதையவல்லபுத்தி பொருள் விளக்கம் புத்தி.

சுகம் பிரிதி சுகம்; அது, எல்லாரானு மநுகலமாக அறியத்தக்கது.

துக்கம் பிரிதி துக்கம். அது, எல்லாரானும் பிரதிகூலமாக அறியத்தக்கது.

இராகம் இராகம், இச்சை.

துவேஷம் குரோதந் துவேஷம்,

பிரயத்திந் ணக்கம் பிரயத்திரம்.

புத்தியாதி யாறும் மாநதக் காட்சி.

தருமம் தருமாதருமங்கள் சுக துக்கங்களுக்கசா

அதருமம் தாரண காரணங்கள். அவை காட்சியல்ல; அதுமிக்கப்படும். தேவதத்தனுடம்

பு முதலிய தேவதத்தன் விசேட குணத்தாற் றோன்மியை; காரியமாய்த் தேவதத்தனுக்குப் போகவேதுவாதலின். அது தேவதத்தன் முயற்சியாற் பிறந்த பொருள் போலும். யாதுடம்பு முதலியவற்றைத் தோற்ற விப்பதான ஆன்ம விசேட குணம்;

அதுவேதமமும், அதருமமும்; முயற்சி முதலியன உடம்புமுதலியவற்றைத் தோற்று வியாயின். சம்ஸ்காரம் சம்ஸ்காரம்: வேகம், பாவனை, திதித் தாபகமென மூவகை.

அவற்றுள் வேகம், பிருதிவி முதனன்கினு மநத்தினுமிருப்பது; வினைக்கேது.

பாவனையென்னுஞ் சம்ஸ்காரம், ஆன்மாவின் மாத்திரையாயிருப்பது அதுபவத்தாற் றேன் லியது. வினைவிற் கேது. அதுவு மெழுந்தே வினைவைத்தோற்றுவிக்கும். எழுதல் துணையுண்டாதல்; சம்ஸ்காரிக்குத் துணைகள் ஒப்புமைகாண் ன முதலியன.

ஒப்புத் திர்ஷ்டஞ், சிந்தைமுதலியன உள் ளுதல் வித்தைபுணர்த்துவனவாமென்று பிறருங் கூறினர்.

திதித்தாபகம் பரிசம்போல விசேடித்திருப்பது. தனக்கிடமாய் வேறொரு வடிவான தனுமுதலியவற்றிற் கந்நிலைமையை மீட்டு மடைவிப்பது. இப்புத்தி முதற்றருமாநாம மீளுனவையும் பாவனையும் ஆன்மவிசேட குணம்.

குணங்கள் கூறினும். கருமங் கூறுதும்.

கருமம்.

புடைபெயர்ச்சி கருமம்; குணங்கள்போலத் திரியமாத்திரத் திருப்பது; மூர்த்தத்துவ பரியாய நாமமுடைய விபுவல்லாத பொருளின் பரிமாணத்தோடு கூட ஒரு பொருளிற் சமவேதித்திருப்பது; விபாகவழியான், முதலிடத்திற் சையோக நாசத்தில்; பின்னிடத்தின் சையோகவேது; எழுதல், வி

முதல், முடக்கல் நீட்டல், நடத்தலென்னுங் கூறு
பாட்டால் ஐவகை ஈசுழநன்முதலியன நடத்தலுள்
அடங்கும்.

சாமாநியம்.

அதுவிருத்தி ஞானவேது சாமாநியம்; திரவிய மு-
தன்மூன்றினிருப்பது. சாமாநியம், நித்தியம், ஏக-
ம், அநேகாநுகதம்.

அதுவும் பரமெனவும், அபரமெனவுமஜ்ஜா வகை
அவற்றுள் பரஞ் சத்தை; பலவிடயமாதலின்
அதுவும் அதுவிருத்தி ஞானமாத்திரமேதுவாதலிற்
சாமாநிய மாத்திரம், அபரந் திரவியத்துவ முதலி-
ய; அற்ப விடயமாதலின். அதுவும் * வியாவிருத்-
திக்கும் ஏதுவாதலிற், சாமாநிய விசேடம். இதில்
வியத்தியின் வேறு. சாமாநியம் லென்றொருவன்
கூறினான்; இதற்கூறுதும்; ஆயிற் பின்னமாய் வே-
றுபட்ட விலக்கணமுடைய பிண்டங்களி னெகா-
கார புத்தியெல்லாவற்றினு டடைந்த வென்றனை-
யே யல்நாமல் யானதப் பற்றி நிற்கும்? அதுவே
சாமாநியமென்க அற்றாயின் தானல்லதி னீக்கத்தா-
ற் பண்ணப்பட்டதே அவற்றுள் ஏகாகாரபுத்தியாக

† உட்சேபணம், அவட்சேபணம், ஆகுஞ்சரம், பிர-
சாரணம், சுமநமென ஊடநூலிற் கண்டன இங்ங-
ன முறையே எழுதல், விழுதல், முடக் கல், நீட்டல்-
நடத்தலென மொழிபெயர்க்கப்பட்டன.

* வியாவிருத்தி - நீக்கம்.

அங்ஙனமன்றோ எல்லா ஆவடிவினும் ஆவல்லாத
புரளி முதலியவற்றி னக்கமுண்டு; பல் ஆவடிவின
இவ் வேகாகார ஞாநம் ஆவல்லதி னிக்கவிடய மு
டையதே சிதி ரூபமான ஆத்தன்மை யோகியான
சாமாநிய விடயமன்றெயெனின், இங்ஙனமன்று;
விதிபு கத்தானே யேகாகாரங் கவர்தலின்.

விசேடம்.

விசேடம், நித்தியத் திரவியத் திப்பது; யாவ
ருத்தி புத்திமாத்திரத்திற் கேது. நித்தியத் திரவி
யங்கள் ஆகாய முதலியவைந்து; பரமாணு ரூப
மான பித்திவிபாதி நான்கு.

சமவாயம்

நீக்கமின்றியிருப்பவற்றின் சம்பந்தஞ் சமவாயம்
அது கூறப்பட்டதே. அற்றாயின்; அவயவ அவய
விகள் நீக்கமின்றியிருப்பன, ஆதலினவற்றது சம்ப
ந்தஞ் சமவாயமென்பது பொருந், ராது அவயவ,
தின் வேறு வவயவி யின்பையின். பரமாணு
ளன்றோ அங்ஙனம் பல கூடி யிது குடமென்று
வரப்படும் இதற் கூறுதும். குடம் பரியடுத்தென்னு
ந் காட்சியுண்டு அது பலவாய்ப் பரியதல்லதாய்
புலப்படாததாகிய பரமாணுக்களிலே யுண்டாத
தகாது

இப் புத்திமயக் மென்னில், அன்று; வாத மின்
மயின்

ஆதலி னிங்ஙனந் திரவியாதி யறுபொருளுங் கூறப்பட்டன. அவை விதிமுருநாநத்தால் அறியப்படுதலிற் பாவ ரூபங்களே.

அபாவம்.

இப்பொழுது கிட்டதரு கப் பிரமாணத்தால் அறிவதாகிய அபாவமான ஏழாம்பதார்த்தங் கூறுதும் அவ்வபாவம் சமுசர்க்காபாவமெனவும், அந் யோர்யா பாவமெனவும் வகையானிரண்டு.

சமுசர்க்காபாவம் பிராகபாவமும், பிரத்துவம் சாபாவமும், அத்தியந்தாபாவமுமென மூவகை.

உற்பத்திக்கு முன் காரணங்களிற் காரியமின்மை பிராகபாவம். எங்ஙனம்? நூல்களில் ஆடையிலை; அஃதநாதி; தோற்றமின்மையில். கெடுவதுங் காரியமே; அதன் கேடாதலின்.

தோன்றிய காரியத்திற் காரணங்களின்மை பிரத்துவம்சாபாவம் கெடுதலென்னுமளவு. எங்ஙனம்? குடமுடைகையி லோட்டிற் குடமில்லை. கோலானடித்தன் முதலியவற்றிற் பிறப்பது அது தோன்றவதாயினுங் கேடில்லது; கெட்டது மீண்டுந் தோன்றாமையின்.

மூக்காலத்தினு மின்மை யத்தியந்தாபாவம். எங்ஙனம்? வாயுவி லுருவமில்லை.

அந்யோற்பாபாவந் தாதான்மியத்தைப் பிரதி யோகியாக வுடைய அபாவம். எங்ஙனம்? குடபாடயன்று இங்ஙனம் அருத்தங்கள் கூறப்பட்டன. அற்றாயின் ஞாநத்தினும் பிரமத்தினும் ஹேருன

பொருளில்லையெனின் இங்ஙனமன்று; அருத்தங்
ள் காட்சியான் மறைக்கப்படாமையின்.

4. புத்தி.

புத்தி, ஞானம், உபலத்தி பிரத்தியயமென்பன
மு, விய பரியாயச் சொற்களால் யாது கூறப்படும்
அது புத்தி. புத்தி பொருள் விளக்கும். அது அது
பவமும் ஸ்மரணமுமென வகையான் இரண்டு.

அதுபவம் யதார்த்தமும் அயதார்த்தமுமென இ
ருவகை

அவற்றுள் யதார்த்தமாவது அவிசம்வாதமாய்க்
காட்சிமுதலிய பிரமாணங்களாற் றேன்றுவது. எ
னம்? குற்றமில்லாத கட்புலமுதலியவற்றுற் கு
டமுதலிய ஞானம்; புகையை இலிங்கமாகவுடைய
தி ஞானம் ஆவொப்புமை காண்டலர் லாமாவென்
னுஞ் சத்தவாச்சிய ஞானம். “சோதிட்டோமத்தா
ற் றுறக்கம்வேண்டியான் வேட்க” வென்பது முத
லிய வாக்யத்தாற் சோதிட்டோமத்திற்குத் துறக்
கசாதகத்து ஞானம்

அயதார்த்த மருத்தத்தை நீங்கினது அப்பிர
மாணத்தாற் றேன்றுவது. அது சமுசயம், தருக்
கம் விபரியயமென மூவகை. சமுசயதருக்கங்கண்
மேற்கூறுதும். விபரீத மத்தல்லதின் கண் கண்க
வர்ச்சி பிரமமென்னு மளவு எங்ஙனம்? முன்ன
ர்த்தோன்றும் வெள்ளியல்லாத இப்பியின் இது
வெள்ளிபென்று வெள்ளி வருவித்தல்.

ஸ்மரணமும்; யதார்த்தமும் அயதார்த்தமுமெ

OBJECTS OF KNOWLEDGE.

ன இருவகை. யதார்த்தம் நனவில். கனவிலெல்லா ஞானமும் அயதார்த்த ஸ்மரணம்; குற்றவசத்தால் அதுவென்புழி யிதுவென்பது தோன்றலின். எல்லா ஞானமு நிராகாரமே. ஞானத்தில் அருத்தத்தாற் றனதாகாரந் தோன்றுமென்பதன்று. சாக்ரஞ்ஞான வாத நிராகரித்தலின். அதலினானே ஞானாகாரத் தால் அருத்தாதுமாமுந் தள்ளப்பட்டது. குடமு தலியனகாட்சியாதலின். எல்லாஞானமும் அருத்த, தாற் கூறப்படுவன. அது பொருளோடு கூடியே மனத்தால் அறியப்படுதலின் நான் குடஞானவானே ன் றிவ்வளவுந் தோன்றும். ஞானமாத்திரவான் நானென்று தோன்றுது.

5. மனம்.

அகவிர்திரியம் மனம். அதுவுங் கூறினாம்.

6 பிரவிருத்தி

பிரவிருத்தி தருமாதருமங் ன். பிரவிருத்தி ச வியவகாரத்தின் காரணமாதலின்

7. தோட்டம்

தோட்டம் இராகத்துவேஷ மோகங்கள். இரா ம இச்சை துவேஷம், குரோதம் மோகம், பொய்ம் மையறிவு விபரியமென்னு மளவு

9. பஸம்.

பஸம் போகம்; சுக துக்க அது பஸம்.

10. துக்கம்.

துக்கம் பீடை; அதுவுங் கூறினார்.

11. அபவர்க்கம்.

அபவர்க்கம் மோக்கம். அதுவும் இருபத்தொருவகைத் துக்க முழுதுங் கேடுதல். இருபத்தொருவகை: உடம்பு, அறிந்திரியங்கள், அறு விடயம், ஆறு ஞானம், சுக துக்க மென்பனவே. இங்ஙனங் கௌண முக்திய பேதத்தாற் சுகந் துக்கத்தோடு கூடலிற் றக்கமென் றுபசரிக்கப்படும். கூட்டம் நீங்குதிருத்தல். இவ்வுபகாரம், தேன் விடத்தோடு கூடிற் றேனும் விடக்கற்பில் வைத்தல் போல். அவ் அபவர்க்க மென்பன முண்டாமெனிக் கூறுதும். நூலா லறிபப்பட்ட யதார்த்த சொரூபமுடையனாய் விடயக் குற்றங் காண்டலால் லிரத்தியாய் விட்டிக்ப லோடகையுடையனாய்த் தியான பரிபாக வசத்தாற் றேனறின வான்மாயுடையனாய்க் கிலேசநீகினவனாய் நிடுகாம கருமாறுட்டாநத்தால் வருவதான தருமாதரும மீட்டாதவனாய் முன்னடைந்த த, மாதருமக்கூட்டத்தை யோகப் பெருமையா லறிந் தொருங்கு துகர்வாணுக்கு முன்னர்க் கரும நிவிர்த்தியி னிகழ்கின்ற உடம்பு நீக்கத்தில், வறமுடம்ட் ன்மையின். இருபத்தொரு துக்கஞ் சம்பந்தமுண்டாகா; காமணப் ன்மையின். இருபத்தொரு துக்கக் கேடு மோக்

கம். அது, அபவர்க்கம். இனிச் சம்சயங் கூறு தும்.
ந. சம்சயம்.

ஒரு தருமியின் மாறுபட்ட பலபொருண் ஞான
ஞ் சம்சயம் அது மூவகை.

ஒன்று, விசேடங் காணுதிருக்கையிற் சமரந த
ரும தரிசுநத்தாற் றோன்றியது. எங்ஙனம்? குற்ற
யோ மகனோவென்று முன்னிற்கு மொரு பொரு
ளின்கண்ணே குற்றிமை துணிவிக்கும் வளைவு
பொந்து முதலியன. மகன்மை துணிவிக்குந் த
லை கை முதலியனவெ று விசேடங் காணாய்க்
குற்றி மகற் கொத்த வுயர்ச்சி வடிவு காண்பாளு
மகற்கு, இவ்வுருக் குற்றியோ மகனோவென்று ச
ம்சயமுண்டாம்.

இரண்டாஞ் சம்சயம் விசேடங் காணுதிருக்கை
யில் விபாதத்தாற் றோன்றுவது. இச்சொல் நித்
தியமோ அறித்தியமோவென, ஒருவன் சொல் நித்
தமென மற்றொருவன், அறித்தமென்னில்: அவர
து விவாதத்தால், விசேடங் காணாத நடுவிரந்த
மகற்கு, இச்சொல் நித்தியமோ அல்ல நித்திய
மோவென்று, சம்சயமுண்டாம்.

அசாதாரண தருமத்தாற் றோன்றிய சம்சயம்
ங்ஙனம்? நித்திய அறித்திபத்தி னங்குன நிலமாத்
திரத் திருப்பதான அசாதாரண தருமமான மண
முடைமையால் விசேடங்காணுநுக்கு நிலத்தி னி
த்தியாநித்தியத்துவ சம்சயமுண்டாம் அங்ஙன
மன்றோ, எல்லா நித்திபத்துவநீங்குன மணமுடை
மையோடு கூடுதலின் நிலம் அறித்தியமோ அல்ல

பிரயோசனம், திட்டார்தம், சித்தார்தம் கூற

லது எல்லா அறித்தியத்துவ நீங்கின வதனோடு ச
டுதலின் நித்தியமோவென்று சம்சயம்

ச. பிரயோசனம்.

எதனா னேவப்பட்டு மகன் முயலாதின்றான். அ
து பிரயோசனம். அது சுகமடை தல் துக்கக்கே
டு. வானாவிரப்பாற்கு அதின்பொருட் டன்றோ
முயற்சியும்

ரு. திட்டார்தம்.

வாதி பிரதிவாதிகட் குடம்பாட்டு விடயமான
அருத்தர் திட்டார்தம். அது இருவகை ஒன்று
சாதருமி தி டார்தம் எங்ஙனம்? புகையுடைமையே
துவின் க ணட்டில். இரண்டாவது வைதருமி
தி டார்தம் எங்ஙனம்? அவ்வேதுவிற்கே மடு

கூ. சித்தார்தம்.

பிரமாணிகத் தன்மையா லுடம்படு மருத்
தஞ் சித்தார்தம். அது சர்வதந்திரம், பிரதி தந்தி
ரம், அதிகரணம், அபியுபகமமென நால்வகை.

அவற்றுட் சர்வதந்திர சித்தார்த மெங்ஙனம்?
தருமிமாத்திர வுண்மை.

இரண்டாவ தெங்ஙனம்? நையாயிகர்க்கு மந
மிந்திரியம். அதுவுஞ் சமாந தந்திரமான வைசே
டிகத்திற் சித்தம்

மூன்றாவ தெங்ஙனம்? நில முதலானவற்றின்
கருத்தாச் சித்திக்கையி லவனுக்குச்சர்வஞ்ஞத்து
வம்.

நான்காவ தெங்ஙனம்? சைமிநியினுடைய சித்

தியா நித்திய விசார மெப்படிபாயினுமாகச் சத்தங் குணமென்பது.

எ. அவயவம்.

அதுமான வாங்கியத்தினுடைய எகதேசங்களாவயவங்கள். அவை பிரதிஞ்ஞை முதலாயினவை. அங்ஙன நியாயசூத்திரமும்; பிரதிஞ்ஞை யேதுவுதாரண உபநய நிகமநங்க ளவயவங்கள்.

அவற்றுட் சாத்தியதநம விசிட்ட தருமிப் பிரதிபாதக வசநம், பிரதிஞ்ஞை. எங்ஙனம்? இம் மலை தீபுடைத்தென்பது.

பஞ்சமி யந்தமான லிங்கப் பிரதிபாதக வசநமேது எங்ஙனம்? புகையுண்மையினென்பது.

வியாத்தியோடு கூடின திட்டாந்த வசந முதாகரணம். எங்ஙனம்? யாது புகையுடைத்து அது தீபுடைத்து; எங்ஙனம்? அட்டில் என்பது பக்கத்தில இலிங்கத்தி னுபசங்கார முபநயம் எங்ஙனம்? இதுவும் புகையுடைய தென்பது. பக்கத்திற் சாத்தியத்தி னுபசங்கார நிகமநம் எங்ஙனம்? ஆகையாற் தீபுடையதென்பது. இப் பிரதிஞ்ஞை முதலேந்தும் அதுமான வாக்குயத்தின் பஞ்சாவயவங்கள்; அவயவம் போல. அவயவங்கள் சமவாயிகாரணமல்ல; சத்தமாகாயத்திற் சமவேதித்திருக்கையால்

அ. தருக்கம்.

அரிட்டப்பிரசங்கந்தருக்கம். சித்தமான வியாத்தியையுடைப தருமங்களுள் வியாப்பிய வங்கி

ரத்தால் வியாபகத்தின் வரவு, எங்ஙனம்? சுண்டுக்
கடமுண்டாயி அப்போது நிலம்போலக் காணப்ப
டுமென்பது. இத் தருக்கம் பிரமாணத்துக் கதுக்
கிராகம். அங்ஙனமன்றோ இம்மலை தீயுடையதோ
வில்லதோவென்று மையத்தின் பின், ஒருவன்
தீயில்லதென்று கருதித் அப்போதவனைக் குறி
த்துத் தீயில்லதாயி னதனாற் புகையில்லதுமாக
வேண்டுமென்று புகைநில்லாமையின் வரவுபண்
ணப்படும். அதுவே தருக்கம்.—அரிட் ப் பிரசங்
கமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்தச் சாத்திய சூ
பமான அடத்தம் கிகழ்ந்த தர்க்கத்துக்கு விடய
ம்; தீயில்லாமையைத் தள்ளுதலால். ஆதலில் அது
மாந்தத்துக் கதுக் கிராகம். தருக்கஞ் சமுசயத்தி ல
டங்ருமென்றொருவன் செல்வனின் அது பெருந்
தாது; ஒரு சான்பபுடைய விடயத்தை யுடைய
தாதகயால்.

கூ. நிண்ணயம்.

அவதாரண ஞானம் நிண்ணயம். அது பிரமாண
பலம்

ஓ. வாதம்

* தத்துவமறியவேண்டுவான் கந்த வாதம். அ
து எட்டு நிக்நிரகங்கட் கதிகரணம். அட்ட நிக்நி
கங்களாவன: நியூநம், அதிகம், அபகித்தான்தம்,
வத்துவாபாச பஞ்சகம்.

FALLACIES.

ஹ மீச்சையுடையான் கதை சற்றம், அது எல்லா
திக்கிரகத்தினுள் விடைத்ததில் கதிகரணம். பரபட்
சக் தூவிக் ப்படுகையிற் சுபட்ச சாதநம்பிரயோ
க முடிவாயுள்ளது சற்றம்,

மஉ, விதண்ணை ,

சுபட்ச தாபநகீரமாய்ப் பரபட்சதூஷண மாத்
திர முடிவாயுள்ள கதை விதண்ணை, இவ் விதண்
டிகனுகுப் ப் சமில்லை, சொல்வார் பலரை யுடை
யதாய்ப் பூர்வோத்தர பட்சத்தைப் பிரதிபாதிக்கு
ம் வாக்குயக்கோவை கதை,

மஉ, எத்துவாபாசம்.

சொல்லப்பட்ட பக்கத் தருமத்தாவ முநலான
ரூபங்களு ளொரு ரூபத்தாற் குறைந்தாலு மேது
வல்ல, அதுவுஞ் சில ரூப போகத்தால் ஏதுவைப்
போலத் தோன்ற ஏதுப்போலிகளாம் அவை: அ
சித்தம், விருத்தம், அநைகாந்திகம், பிரகரணசமம்,
காலாத்தியாபதிட்டமென் னும் பேதத்தாலேவாக,

1. அசித்தம்

புவற்றிள் உதயநனல் “வியாத்தமான ஏதுவி
னுடைய பக்கதருமதையின் ஞானஞ் சித்தி; அத
னுடைய அபாவம் அசித்தி” யென் றசித்த லக்க
ணஞ் சொல்லப்பட்டது, அதுவும் விருத்தமுதலா
னவற்றினு முண்டென்று சாங்கரியந் தோன்றுகி
ன்றது; ஆயினு மெவ்வாறு சாங்கரியமின்ற மவ்
ராறு சொல்லப்படுந் யா தெச் சாதநத்தின் மு
ன்றினை தோன்றுந் தோஷ ஞானத்தில் சமர்த்தமா

விதண்டை. எத்துவாடாசம். ஆசித்தம். ௪௧

ம் அதுவே தோடஞாந்தைப் பண்ணும் தூட
னா மன்னு மனவு; வேறல்ல, முன்னே தோன்ற
ன வதனாலே தோஷ மறிவிக்கப்படுகையிற் கதை
முடிவாயின் அந்நியத்துக்குப்போயின் னாமரின்,
யாது விபரிதவியாத்தியாற் றோ ஞாந்தைப்பண்
னுமதுவே விடுத்த வேதுப்போலி. யாவை விமசி
சாராதனா லப்படியாகும். அவை அநாதாந்திக
மதலாயினவை. அவைகள், வியாத்தி பக்கத ம
த்துவ விசிட்ட ஏதுச சொருப ஞாந மில்லாந
யான் முன்சொல்லப்பட்ட ஆசித்தங்கள்; தோட
ஞாந்தைப் பண்ணுபென்னு மனவு.

ஆசித்தம்; ஆசிரையாசித்தம், சொருபாசித்தம்
வியாப்பியத்துவாசித்தமென மூன்றுவகை

அவற்றுள் எவ்வேதுவுக் காசிரய
ஆசிரயாசித்தம் மறியப்படா தது, ஆசிரயாசித்த
ம். எங்ஙனம்? ககநாரவிரந்தமணமு
டையது; அரவிரந்தத்தன்மையால்; மறிவிற முடரை
போல இதிற் ககநாரவிரந்தம் ஆசிரயம். அஃது மி
ன்றே கடம்பித்தியம், காரியத்துவத் தால்; கடம்
போலவென்பது மாசிரயாசித்தம்.

அற்றாயின் ஆசிரயமுண்மையாற் காரியத்துவ
ஏதாசிரயாசித்தமன்று சித்த சாதந மாயினு .
சித்தமான கடத்தின் அறித்தியத்துவத்தைச் சா
திக்கையால்; இங்ஙனமன்று; சொருபத்தா லொ
ன்றாசிரயமன் றதுமாநத்துக்கு மற்றென்னெனினில்
ஐயம் அதுபலத்தத்தினும் நிச்சிதார்த்தத்தினும்
நியாயம் வழங்காது மற்றெவ்விடத்தென்னி னை

FALLACIES.

ஃபொருளிலேயே என்னுரியாயமிழக்கையிற் கடத்தலை அறித்தியத்துவத்துக் கையமில்லை: நிச்சயத்தினாலே; சொருபத்தாற் கடமிருப்பினும் அறித்தியத்துவ சுந்தேகமின்மையால் ஆசிரயமில்லையென்பநாசிரயாசத்தம் ஏது அல்லது; இது ஆசிரயமுடைய தன்றென்பதனால்.

எவ்வேது வாசிரயத்தி ஸ்றியப்பொருபாச்சித்தம். பாத்தது சொருபாசித்தம் எங்ஙனம்? சாமாநியம் அறித்தியம்; காரியத்தாறுத்தாடுன்பது. காரிபத்துவ வேது வாசிரயமான சாமாநியத்திலில்லை. பாகாசித்தமுஞ் சொருபாசித்தமே; எங்ஙனம்? பிருதிவிமுதலான நான்குபொருள்களும் அறித்தியம்; கந்தமுடைமைபாடுன்பது. கந்தமுடைமைபக்கமாகு மெல்லாஸம்மியுமில்லை; பிருதீவிமாத்திரத் திருத்தலின். அதலின் ஒருகூற்றிலே சொருபாசித்தம்.

அப்படியேவிசேட ணுசித்தம், விசேடிபாசித்தம், அசமர்த்த விசேடணுசித்தம், அசமர்த்த விசேடியாசித்தம்முதலானவைசொருபாசித்தபேதங்கள்.

அவற்றுள் விசேடணுசித்த மெங்ஙனம்? சத்தநித்தியம். திரவியமாய்ப் பரிசமில்லாமையுடைமையின் என்பது. இங்கே திரவியத்துவ விசிட்ட பரிசமில்லாமையுடைமையேது பரிசமில்லாமையுடைமையுடன். சத்தத்திற் திரவியத்துவமுமில்லை; குணமாதலால் ஆதலால் விசேடணுசித்தம்; திரவியத்துவமென்னும்விசேடணமில்லாமையால். அதனோடு கூடிய பரிசமில்லாமையுமில்லை; விசேட

ணத்தினின்மையால் விசிட்டமு மில்லாமையால், எங்ஙனம்? புருடனுள்ளுபுந் தண்டமின்மையிற் ற ண்ட விசிட்ட புருட னிலனே. ஆதலாற் பரிச மி ல்லாமை புடைத்தாயினும் விசிட்ட ஏத்பாலத்தா ற் சொரூபாசித்தமாம்.

விசேடியாசித்த மெங்ஙனம்? சத்த நித்தியம்; ப ரிசம்ன் மையாய்த் திரவியந் துவததைபுடைமையா ல் என்பது. என்றும் விசிட்ட மேது; விசேடியமில் லாமையால் விசிட்ட சொரூப:நிலை.

அசமர்த்த விசேட னுசித்த மெங்ஙனம்? சத்த நித்தியம் குணத்துவமுடையதாய்க் காமனுபாவ த்தைபுடைமையால் என்பது. இங்கே விசேடண த்துக்குச் சிறிதுஞ் சாமர்த்தியமில்லை; விசேடியமா ன காரணுபாவத்துக்கே நித்தியத்துவத்தைச் சா துக்க வலியுரை மையால் ஆதலா லசமர்த்தம் வி சேடணம்; சொரூபாசித்தமென்பது விசேடணுபா வத்தில் விசிட்டமின்மையால். அற்றாயின், விசே டணமான குணத்துவஞ் சத்தத்தினிருக்கின்றதே , எப்படி விசேட ணமின்லை? அஃதொக்கும்; குண த்துவ முண்மையே; ஆயினு மது விசேடணான் னுயா தன்னியத்தைத் தன்னுதலென்னும் பயனு டைய ததுவே பேதுவுக்கு விசேடணமாம்; குண த்துவம் பயனுடைத்தன்று -- அசமர்த்தமென்று சொல்லப்பட்டதே

அசமர்த்த விசேடியாசித்த மெப்படி? இதிலே முன்பின்னான பிரயோகம் சத்த நித்தியம்; அகா ரணத்துவமுடையதாய்க் குணத்துவமுடையதாய்

ல் என்பது. இங்கே விசேடண மாத்திரமே நித்திரி
யத்துவத்தைச் சாதித்தலின் லிபுநடபது. விசே
டிய மசமர்த்தம்; சொரூபாசித்தமென்பது, விசே
டியாபாவத்தால் விசிட்ட மின்மையால். விசிட்ட
மேதுவாய்க் கொண்டமையால். ஒழிந்தது முள்
போள்.

எங்கே வியாததி யறியப்படா தது
வியாபிபிநி வியாபியத்துவாசத்தம். அஃ திருவ
நுவாசிநநம் கை; ஒன்றுசாத்தியத்துடனே யுடனி
கழ்ச்சிய தில்லாதது. மற்றொன்று
சோபாதிக சாத்திய சம்பந்தமுடையது.

அவற்றுண் முதல் தெங்ஙனம்? யாது சத்து அ
து கணிகம். அங்ஙனம்? சலதர படலம் விவாத
பதமாபய சப்தாதிபுஞ் சத்து. இங்கே சப்தாதிப
க்கம் கணிகத்துவஞ் சாத்தியம்; சத்தவ மேது.
இவ்வேதுவுக்குக் கணிகத்துவத்தோடு வியாத்தி
யிற் பிசமாணமில்லை.

இரண்டாவ தெங்ஙனம்? ரூப்பத்தனின் விவாத
மத்திரிதநபன் கரியன்; மைத்திரி மகன்மையா
ல்; காணப்பட்ட பைத்திரி தநயர் கூட்டமபோல்.
இங்கே மைத்திரி மகன்மையாற் கருமை சாதிக்க
ப்படும். மைத்திரி மகன்மை கருமையிற் பிரயோ
சு மூன்று. மற்றென்னென்றிற் சாகாதி யாகார பரி
ணதியே பிரயோசகம். பிரயோச முபாதிபெட்
து சுறப்படும் ஆதலான் மைத்திரி மகன்மைக்கு
க் கருமைச் சம்பந்தத்தில் சாகாதியா ஈரப் பரி
ணமமே யுபாதி அது வெங்ஙனம்? தீக்கப் ப

கைச்சம்பந்தத்தில் ஈர விறகுன் செயோகமுபாதி. ஈண்டு உபாதி சம்பந்தத்தால் விபாததி யில்லையென்பது; மைத்திரி மகன்மையா என்னு மேலு வியா ப்பியத்துவாசித்தம். யாகத்துட்பட்டகொலை மையதன்மசாதநம்; கொலைமையால்; யாகப்புற த்துக் கொலைமை போல். ஈண்டுக் கொலைமையத ன்மசாதநத்தின்கட் பிரயோசகமாய்வு. மற்றென் னை? நிஷித்தத்வமே யுபாதினென்பது. முன்போ டு ஈண்டு முபாதிபுண்மையாற் கொலைமை யேது, வியாப்பியத்துவாசத்தம். அற்றாயின் சாதநாவி யாபகமாய்ச் சாத்திய வியாபகமாயது யா ததுவு பாதியென்ப துபாதியிலக்கணம். அது நிஷித்தத் வத்திலில்லை. அஃதெவ்வனம் உபாதி? இங்ஙன மன்று, நிஷித்தத்வத்தி லுபாதி யிலக்கணமுண் டம யால் அங்ஙனமன்றோ, சாத்தியமான அதன்மசா தந்தத்வத்துக்கு வியாபக நிஷித்தத்வம். எங்கே யேங்கேயதன்மசாதநத்துவ மவகேயவகேநிஷித் தத்வத்தி னிருப்புண்மைமையால்; எங்கே யெங்கே கொலைமை யங்கேயங்கே நிஷித்தத்துவமவசிபம ன்று. யாகத்திற் கங்கமான கொலையில் வியாபிசார த்தினால். யாகவங்கமான கொலையிற் கொலைமை யுண்டு நிஷித்தத்வமில்லை.

ஆப்படியேமுன்றிசித்தங்களுங் காட்டப்பட்டன.

2 விருத்தம்.

சாத்தியத்தி னிப்பிரதத்தோடு வியாத்தமான எது விருத்தம். எங்ஙனம்? சந்தரித்தியம், காரி யத்துலத்தால் என்பது. இங்கே நிக்நியக் கவன்

சாத்தியம்; அசனுடைப மாறுபாடான அநித்தியத் தைக் காரியத்துவ வியாத்தம் யானு காரிய மந்த நித்தியமே.

ஆதலால், சாத்திய அபரீதத்தை வியாபித்தலா ல் காரியத்துவ ஏது விருத்தமாகும்.

2. அனாகாந்திகம்

சம்சய ஏது அனாகாந்திகம்—வியாபிசாரத்தோ ர்கூடின் ஏதுவு மனாகாந்திகமாம். அது சாதா ரணம் அசாதாரணமென இருவகை அவற்றுள் முதலாவது பக்க சபக்க விபக்க விருத்தி; எங்ங னம்? “சுத்த நித்தியம், பிரமேயத்துவத்தால்” எ ன்பது பிரமேயத்துவ ஏது பக்கமான சுத்தத்தி னுஞ் சபக்கமான நித்தியத்தினும் விபக்கமான அநித்தியத்தினு மிருக்கின்றது எல்லாம் பிரமேயமா தலால் இரண்டாவது சபக்க விபக்கங்களி னில் லாதது; எங்ஙனம்? “நிலம் நித்தியம், கந்தமுடை மயால்” இங்கே கந்தமுடைமையேது, சபக்க மான நித்திய வியோமாதியினின்றும் விபக் மான அநித்திய சலாதிபினின்றுப் பிங்கினது ‘கந்தமுடை மர்து’ பிரதிவிமரத் திரத்திருப்புண மயால்.

உண்டாப சபட்ச விபட்சமுடைய வேதுவுக்கு ச் சபக்கத்திலிருந்து விபக்கத்தி னீக்கமாய் நின்ற லே நிலமமாய்க், கமகாங்கத் தன்மையினு னந்த நி யமாபரவமே வியாபிசாரம் அது இருவகையாற்சு டும் சபக்க விபக்கத்தி லிருத்தலாலு முவற்றி னி ல்லா மயாலும்.

பிரகரணசமம். காலாத்தியயாபதிட்டம் என

4. பிரகரணசமம்.

யாதுக்குப் பிரதிபட்சமான வேறுகு மேது வு
ண்டதுவே பிரகரணசமம் சற்பிரதிபட்சமென்
றுஞ் சொல்லப்படும். எங்ஙனம்? சத்தநித்தம்; அ
நித்திய தருமந் தோ ன்ருமைபாலென்பது. இங்கே
விபரீதார்த்தத்தைச் சாதியாநின்ற சமாநபலமாகி
ய வேறுதுமாநம் பிரதிபட்சமென்று சொல்லப்ப
டும். யாது துல்லியபலமன் றதுபிரதிபட்சமன்று

அங்ஙனமன்றோ, விபரீதத்துக்குச் சாதகமான
வதுமாநம்; உபசீவியம், உபசீவகம், அதுபயம் எ
ன மூவகையாம். அவற்றுண் முதலது வாதகம்;
வலிமையைபுடைபதால். எங்ஙனம்? பரமாணுக்
ளநித்தியம் மூர்த்தமாகையால்; கடம்போல
பிரமாணத்தாற் கிரகிக்கப்படாத தருமியான பர
மாணுக்க ரின் அநித்தியத்து வாதுமாநங் கூடா
து; ஆசிரயாசித்தியால். இவ்வதுமாநத்தாற் பர
மாணு கிரகிப்புக்குப் பிரமாணியமறியப்பட்டது;
அன்றி யிதற்குத் தோற்றமேயில்லாமையால் ஆ
, லால் உபசீவியம் வாதகமே உபசீவகந் துற்பல
மானதால் வாத்தியம். எங்ஙனம்? இந்த வநித்தி
யத்து வாதுமாநமே. மூன்றாவது சற்பிரதிபட்சம்
துல்லியபலத்தால்.

5. காலாத்தியயாபதிட்டம்

எதற்குப் பிரத்தியட்சாதி பிரமாணத்தாற் பக்
கத்திற் சாக்தியாபாவ பரிச்சி ானம், அதுகாலாத்
தியயாபதிட்டம் பாதிதவிடயமென்றுஞ் சொல்

லப்படும் எங்ஙனம்? தீ வெம்மையில்லது பதார்த் தத்வத்தால்; சலம் போல. இங்கே பதார்த்தத்வம் ஏது. அதற்குச் சாத்தியம் வெம்மையில்லது, அதனுடைய அபாவங் காட்சியானே பரிச்சின்னம் துவக்கிந்திரியத்தாற் றீயினது வெம்மையில்லா ம தள்ளப்படுகையால். இன்னுங் காலத்தி யயாபதிட் மெங்ஙனம்? கணிகத்துவஞ்சாதிக்கு ன்றபோது முன் சொன்ன சத்துவவேது. எங்கே கணிகத்துவம் சாத்திய மதனுடைய அபாவமாகிய அக்கணிகத்துவம் பிரத்தியபிஞாநபிரத்தியம் சத்தினாலே பரிச்சின்னம் பாடுதன்னான் முன்னம யியப்பட்டது, அதுவே யிக்கடமென்று பூருவ அறுபவத்தாற் சரித்த வாசனையோடு கூடிய விந்திரியத்தாற் பிறந்து பூருவாபர காலத்தை யாடந்த பிரத்தியபிஞாநத்தாற் கடத்துக்கு நிலைமை துணியப்படும்

இந்த அசித்த முதலான அஞ்ச மேதுப்போஷிகள்; பக்க தருமத்துவ முதலான ரூபகேதத்துவத்தாலேதுவல்லன. தஞ் சாத்தியத்தைச் சாதியாதன விலக்கணமாகுங் கேவலவியதிரேகியினுடைய அதிவியாத்தி யவ்வியாத்தி யசம்பவங்களு மிவற்றடங்கும் இவ்வைந்தினு மதிகமல்ல.

அதி வியாத்தியுடையது வியாப்பியத்துவாசித்தம் விபக்கத்தினீக்கமில்லாமையால் சோபாதிகத்துவத்தாலும். எங்ஙனம்? கோவிலக் ணம் ன்னும் பசத்துவநதுக்கு, அலைதாடி முதலான வுண்மை பிரயோசகம்

அவ்விபாத்திக்குப் பாகாசித்தம். எங்ஙனம்? கோவிலக்கணமென்னுஞ் சித்திர வன்னமான அலை தாடி. அசம்பவஞ் சொருபாசித்தம்; கோவிலக்கணமான ஒரு குளம்புடைமை

யச. சலம்.

தாற்பரிபம் வேறுபடச் சொல்லுஞ் சொல்லுக்குப் பொருள் வேறு கற்பித்துத் தூடணஞ் சொல்லுதல், சலம். எங்ஙனம்? தூதன தாற்பரிபத் தாற் சொல்லப்பட்ட நவகம்பளமுடையா னிம்மைந்தனென்னும் வாக்கியத்திற்கு வேறு பொருளாயாசங்குத்தொருவன், இவனுக்கு நவகம்பளங்களில்லை வறுமையால் இவனுக்கிசண்டாயினுமில்லை எங்ஙனமொன்பதென்று தூடியாரின்று இவ்வாதி சலவாதியாதலிற் றேற்றவன்

யடு. சாதி.

அசத்தான உத்தரஞ் சாதி—உற்க நவகம்பள அபகருஷசமை முதலான பேதத்தாற் பலவகை பெருகுமென்னும் பயத்தா லெல்லாஞ் சொல்லப்பட்டனவல்ல. அவற்று எவ்விபாத்தமான திட்டாந்த தருமத்தாற் சாத்திய அவ்விபாபகத் தருமத்தை, வருவித்த லுற்கருஷசமையென்னுஞ் சாதி எங்ஙனம்? சத்தமரித்தியம் காரியத்துவத்தால்; கடம்பாலவென்று சொல்லுதற்கண் ஒருவனின்னுஞ் சொல்லாரின்றுன், காரியத்துவமேதாற் கடம்போலச் சத்த மரித்தியமாயின் அந்த வேலுவாலே அதுபோலவே சத்தஞ் சாவயவமா

கவேண்டுமென. அவ்வியாத்தமான திட்டாந்த தருமத்தால் அவ்வியாபகமாவ தருமத்தின் பாவத்தை வருவித்தல் அபகருஷசமையென்னுஞ் சாதி. எங்ஙனம்? முன்சொன்ன அதுமானத்தில் ஒருவன் இங்ஙனஞ் சொல்லாநின்றான், காரியத்துவவே துவாற் கடம்போலச் சத்தம் அநித்தியமாயின் அந்த வேதுவாற் கடம்போலச் சத்தமுஞ் செவியாற் கவரப்படாததாகவேண்டும்* கடஞ் செவியிற் கவர்வதன்றேயென.

மக. நிக்கிரகத்தாநம்

தோல் தியேது நிக்கிரகத்தாநம் அது நூநம், அதிகம், அபசித்தாந்தம், அர்த்தாந்தரம், அப்பிரதிபை, மதாநுஞ்ஞை, விரோதம் முதலா 1 பேதத்தாற் பலவிதமாயினும் பெருகுமென்று சொல்லப்பட்டனவல்ல. சொல்லவேண்டிய பொருளிற் சிறிது குறைதல் நூநம். சொல்லவேண்டியபொருளி னதிகம் அதிகம். சித்தாந்தத்தின் கேடு, அபசித்தாந்தம். பிரகிருதத்திற் சம்பந்தமான பொருளுடைய சொல் லர்த்தாந்தரம் உத்தரத்தினது தே'ன்றாமை அப்பிரதிபை. தனக்குப் பிரதிகூலமாய்ப் பரனுக்குச் சம்மதமான வர்த்தத்தைத் தானையங்கீகரித்தல் மதாநுஞ்ஞை. இட்டார்த்தபங் கம் கிராதம். ஈண்டு மிகவும் வேண்டாமையாகிய ரூப பேதங்களுக்கிலக்கணங்கூறுமை சூற்றபன்று.

தர்க்கபாவை முற்றியது

தர்ககபாஷையின அருமபதவிளககம

அசத்-இன்மை
அசமராயி-சமவாயிகா-
ணமல்லாதது.
அசித்து சித்தியில்லாத
து.
அட்டில்-அடுக்களை
அடகு-இலக்கறி.
அதன்மசாதனம்-தூய
மல்லாததெசயல்
அதிகரணம்-அநுமேய
த்தோடு தொடர்ந்த
து.
அதிதேசம்-ஒப்புமை கா
ட்டியுணர்த்துதல்.
அதிப்பிரசங்கதோஷம்
மிகைபடக்கூறலென்
னுங் குற்றம்.
அதீந்திரியம்-இந்திரிய
த்திற்கெட்டாதது,இ
ந்திரியத் தயதி
ரமித்தது
அந்துவயம்-உடன்பாடு
இபைபு, பொருட்கி
யைபச் சொற்களைச்
சேர்த்தல்.

அந் பிதம்-கூடி வருவது,
தொடர்ந்துவருவது
அந்வததை-முடிவுபெறு
மை
அநிச்சிதம்-நிச்சயிக்கப
படாதது
அநுகதம்-நிச்சயிக்கப் ப
ட்டது.
அநுகூலம்-உறவானது.
அநுபயம் இரண்டற்ற
து.
அநுபலத்தி-உணர்வென
னுஞ்ஞாநத்தின் இன்
மை, ஞாநாபாவம்
அநுமாபகம் அநுமேய
த்தை யுணர்த்துவது
அநுமிக்கப்பண்ணுவ
து, அறிவிப்பது.
அநுமாநம்-கருதல்
அநுமிதி இலிங் த்தின்
பராமரிசத்தாற்றோன்
றுமறிவு, கருதலறி |
அநுவிருத்தி தொடர்ச்
சி, சேர்ந்திருத்தல்.
அநேகாநுகதம்-பலவற்

றி நெருங்குசேறலையு
டயது
அநைகாந்திகம் பிறழ்வு
டையது நியமமில்லது
அப்பியத்துவம்-சிறுமை
கொஞ்சம்
அப்பிரதிமை தோற்றா
மை
அப்பிராமாண்யம்-அப்பி
ரமாத்துவம்.
அபதிட்டம்--மறுக்கப்ப
டுதல்,பழி கப்படுதல்
அபரத்துவம்-பின் ம
அப ர்க்கம்-மோட்சம்
அபாகசம் பாகத்தாலு
ண்டாகாதது இயற்
க
அபிதேயம்-பெயரிட்டுவ
ழ கற்பாலது.
அபியுபகமம் மெய்யெ
ருத்துக்கொள்ளு
தல்.
அபிவியஞ்சகம் தெரிவி
த்த தோற்றுவித்த
ல், வெளிப்படுத்தல்
அயதார்த்தம்.பொய்
அவதார ம் நிச்சயித்த
ல்
அதிதம் டிக் ப்ப
டாதது

அவாதிதனி-யம் அநு
மாநவாச்சியத்திற்சொ
ல்லப்படும் பஞ்சரூப
களுளொன்று அஃது
ஏதுவுக்கு விட யமான
சாத்தியதருமம் எப்பி
ரமரணத்தானுங் கண்
டிக்கப்படாதிருத்தல்
அவார்தரவியாபாரம்- இ
டைத்தொழில்
அவிசம்பாதம்- பிரமாண
த்தையதுசரித்தது
ஆ-பசு.
ஆசிரயம்- பற்றுக்கோடு
இரப்பிடம், பக் ம்
ஆசிரயாசித்தம் சார்ப சி
த்தம்
ஆலோகம் ஒளி
இந்திரியம் பொறி, ஆன்
மாவின டயாளம்
இக் ணம்-சிறப்பியல்பு
அ டயாளம்
இலக்கியம் - இலக்கணமு
டயது
இலிங் ம் சியாத்தி லி
பால் ம றந்த பொரு
ளை உ ர்த்துவது வி
யாப்பியமா து.(குறி
சாதனம் ஏது என்ப
ணபரியாயம்)

உபசீவகம் அணந்திருப்	ஒப்புத்திருஷ்டம்- ஒப்பு
பது	மைகாண்டல்
உபசீவிபம்- அணதல்	ஒளபாதிகம் உபாதியா
உபமிதி உபமா ப் பிர	லுண்டாயது.
மாணத்தினால் வரும	டம்-குடம்
றி .	கணிகம் கணமாத்திரத்
உபலப்தி அடைதல், அ	திலிருப்பது
றிவு, புலனாற்றிதல்	தம்பமுருளம் - டப்ப
உபாதி-சாத்தியத்திற் ச	மொட்டு
மவியாத்தியுடையதா	கபாலமாலா-ஒட்டின்
ய்ச் சாத்நத்தில் வியா	ரிசை
பகமில்லாதது, செயற்	மகம்-அடைவது, பெ
கயானது	றுதி
உயர்சிறப்ப டதல்-வீ	ரணம் உயர்ந்த காரண
டதல்	ம்
உற்பூதவுருவப் பிரத்தி	ராலாத்தியயம் இறந்த
யட்சமாய்க் காணப்ப	காலம்
ட்டவடிவம்.	கிருத த்துவம்-செய்யப்
ஏத்துவாபாசம் ஏதுப்	படுகை,
போலி.	சங்கியா-எண்
ரத்வந்தரம் வேறேரே	சங் தே தம் நியமம்
து	சத்து-உள்ளது
ஏது சமர்த்தப்பிரவிருத்	சத்துவம்-உ ம
திசந ம்- பயனுடைச்	சத்தை-உண்மை, உண்
செலவைத் தோற்று	மத் தன் மயாகிய
வித்தல் (ஏது- ரண	சாதி
ம் சமர்த்தம் கொடுத்	சந்நிகர்ஷம்-சம்பந்தம்
தல் பிரவிருத்தி செ	சமவாயம் ஒற்று ம, இ
வு சந ம்-தோற்று	யபு
வித், ல்)	

சமவாயி- முதற்காரணம்
சமவேதம்-பிரியா ம, நீ
க்கமின்மை.

சமவேதித்தல்- நீக்கமின்
றியிருத்தல், பிரியாதி
ருத்தல்

சமுசர்க்கம்-கலப்பு.

சலம்- ஒரு கருத்துப்பற்
றிக்கறிய மொழிக்கு
வேறு பொருள்படை
த்திட்டுக்கொண்டு ப
ழித்தல்.

ச சிகற்பம் - விகற்பமுள
து

சற்பாவம்- ாமை

சற்பிரதிபக்கம்-உள்ளவி
ரோதியுடையது

சாட்சாத்-பிரத்தியட்சம்
சாத்தியம்- முடிக்கப்படு
வது.

சாதகதமம்-உயர்ந்த சா
தகம்

சாத ம்-காரணம்

சாதநம் முடிப்பது

சாதீயத்துவம்-சாதியின்
சம்பந்தத்தன்மை

சாமாநியம் பொது

சான்மகம் - ஆன்மாவின்
கூட்டமுடையது ஆ

னமாவோகூடியது.

சினேகம்-திரட்டுதல்

சரோத்திரம்-காது

சார்த்தம்-தற்பொருட்
டு.

சையுத்தம் - சயோகச
ம்பந்தத்தால்விருத்தி
யாயது.

சையோகம்-புணர்ச்சி.

சொருபம்-எது, இலக்க
ணம்

சொருபாசித்தம்- எதுவ
சித்தம்

சோபாதிகதை உபாதி
யோகூடியதன்மை.

ஞாதத்வம்- அறியுந்தன்
மை, அறியப்படுந் த
ன்மை.

ஞாததை-அறிகை, அறி
யப்படுகை

தத்துவஞாநம் - மெய்ஞ்
ஞாநம்.

தருமம்-தொழில், தன்
மை

தாடி-மாட்டின்கழுத்திற்
புடைத்துத்தூ குந்
தசை.

தாதாத்மியம்-ஒற்று ம
தாரை - இடையீடுப்டா
ம

திதித்தாபகம்-இருந்த

போலிருத்துதல்,-நிலை
பெறுத்து
நவியம் மழு
நவீநம்-புதுமை
நிக்குர த்தாநம் - தோல்
சித்தாநம்
நிச்சிதம்-நிச்சயிக்கப்பட்டது
நிச்சிம்ரயசம்-மோட்சம்
நிஷித்தத்வம் - விலக்கப்
படுந்தன்ம
நிஷேதம்-எதிர்மறை
நிண்ணயம்-நிச்சயம்.
நியதம்-நியதி, நியமம்.
நமித்திகம் நமித்தத்
தாலாயது
படலம்-கூட்டம்
பதம் பொருள்
பராமரிசம்-ஆராய்ச்சி
பரார்த்தம் பிறன்பொரு
ட்டு.
பரிச்சிந்நம் - தள்ளப்படு
வது
பரிதி-பரிணாமம்
பரிணாமம்-உருத்திரிதல்
பரிமாணம்-அளவு
பாசம் பாசத்தாலுண்
டாயது, செயற்கை.
பாஷியகாரர்-உரைகாரர்
பாதிதம் தடுப்பட்ட

து, மறுப்புடையது
பாரிமாண்டலியம்-மிகப்
பெரிய அளவு
பிரசயம்-ஐது.
பிரசிதிலம்-மி ஐது.
பிரத்தியபிஞாநம்-குறி,
தறிந்த ஞாநம், நே
ரேயறிதல்
பிரதரிசநம்-காணுதல்
பிரதரிசித்தல்-ரண்பித்
தல், சொல்லுதல்
பிரதிபரதித்தல் - சொல்
லுதல்
பிரதியோகி-எதிர்மற
பிரதீதி-அறிவு.
பிரமம்-மயக்கம்
பிரமாணம்-அளவ அ
ளவைக்ருவி
பிரமாதா-அளப்பவன்
பிரமாதுரு-பிரமாதா
பிரமேயம்-அளவையான
ளக்கற்பாலது, அள
கப்படுவது.
பிரமை-யதார்த்த, வதுப
வம், அளத்தல்
பிரபுத்தம்-பிரயோகிக்
ப்பட்டது, கூட்டப்ப
ட்டது
பிரயோசகம் காரணம்
பிரவர்த்தித்தல் மேற்

செல்லுதல், முயல்ல்,
 தீர்மானித்தல்.
 பிரவிருத்தி-செய்க, வ
 ழக்கு, நட
 பிராசீநம்-பழம்.
 பிராமாண்யம்-பிரமத்
 துவம். பிரமானத்த
 மை, பிரமாணமு
 டயது
 பிரமாணிம்-பிராமா
 ணியம். (ண்யம்.
 பிராமாணியம்-பிராமா
 னுபத்துவம்: பெருமை
 அதிகம்.
 மத்துவம்-பெருமை.
 ஸ்மிரதி-நினைவு.
 மெய்-உடம்பு; வடிவம்.
 யதார்த்தம்-மெய்வை, நி
 ச்சயம். (குதி:
 யோகம்-பொருத்தம் த
 நேனிகாரம்.
 ரகிதம்-விடுதல்.
 ர்ணித்தல்-விவரித்தல்.
 வாத்தியம்-தள்ளத்தக்க
 து
 ராதம்-பாதகம் தடை
 விசிடம்-விசேடணத்
 தோடுகூடியது.
 விசேடணம்-வேறுபடுத்
 துவது அடை. [மை

விடயதை-விஷயத்தன்
 விதி உடன்பாடு.
 விபாதம்-விபாதம்
 விபு-வியாபகம்.
 வியக்தி-வெளிப்படை.
 வியதிசேகம்-விதிர்மறை.
 வியபதேத்சம்-பெயர்.
 வியவகரித்தல்-சரதித்த
 ல், வியரயஞ்சொல்லுதல்
 வியபகாரம்-வழக்கம்.
 விபிசாரம்-பிறழ்வு; விய
 மமின்மை. (திருப்பது
 வியாதத்தம்-செழிவு, களந்
 வியாத்தி-சாதனத்துக்கு
 ச்சாதத்தியத்தோடுள்
 தாகிய இயற்கைச்சம்
 பந்தம் வியாப்பிய வி
 யாபகங்களி னியற்
 கைச்சம் பந்தம், வியர்
 பித்தல், செறிதல், உ
 டனிகழ்ச்சி.
 வியாப்யம்-வியாபிக்க
 ப்படுவது, குறைந்தி
 ருப்பது
 வியாபகம்-வியாபிப்பது,
 மிகுந்திருப்பது
 வியாவிருத்தி-நீக்ம்
 விவாதம்-தருக்ம் ராக்
 குவாதம்.
 விளம்பம்-தாமதம்

